

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Доля

«У будинок влучив снаряд, а мене хвилею викинуло на вулицю»...

СТОР. 7

Правда історії

Випробування голодом: злочин влади — трагедія народу

СТОР. 10—11

Творча зустріч

Календарі пам'яті й надії

СТОР. 16

№ 238 (5988) СЕРЕДА, 10 ГРУДНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Європі продемонстрували агресію Кремля

Учора у Брюсселі майже цілий день говорили про події у нашій країні. Почалося все з відкриття у приміщенні Європейського парламенту (ЄП) одноденної конференції «Україна як тест на європейську солідарність».

СТОР. 15

Тиша: знову дмемо на воду

Учора з 8.00 на всіх позиціях українських військ у зоні бойових дій на Донбасі було «увімкнено» режим припинення вогню, **повідомляє прес-центр антитерористичної операції.** День тиші оголошено з ініціативи Президента України Петра Порошенка. Під час чергової мирної паузи українські війська можуть відповідати на вогневі обстріли противника тільки з дозволу начальника штабу АТО. За повідомленнями управління інформації МО, уже о 9.15 було зафіксовано перший мінометний постріл у секторі А (Луганська область). А за даними штабу АТО, на 13.00 зафіксовано шість фактів порушення перемир'я з боку терористів. Згодом у РНБО повідомили, що режим тиші оголошено на добу. За підсумками 24 годин буде зроблено висновки та прийнято подальші рішення.

СТОР. 8

Над проектом держбюджету–2015 обранці працюватимуть навіть у вихідні

Олександр Турчинов та Андрій Іванчук.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Володимир Голуб, Микола Томенко та Ігор Гринів.

Ранкове засідання 9 грудня

Голова Верховної Ради Володимир Гройсман розпочав пленарне засідання із заклику до народних депутатів після формування парламентських комітетів розпочати ефективну законотворчу роботу. Ухвалювати рішення, необхідні державі, дати старт реформам, на які очікують не один рік. Глава парламенту наголосив, що до завершення календарного року залишилося не так багато часу, а це означає, що від законотворців необхідна максимальна продуктивність, зокрема, щоб прийняти бюджет на новій основі, що розпочне реальну децентралізацію влади, наповнення регіонів фінансами, а також затвердити Програму уряду. До того ж, зауважив В. Гройсман, будь-яке рішення, внесене до сесійної зали, повинно пройти через парламентські комітети, тому важливо налагодити їх ефективну роботу.

СТОР. 2

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

АКЦІЯ

Тепле слово солдату

Під такою назвою «Голос України» продовжує акцію на підтримку бійців, які зі зброєю в руках обстоюють суверенітет нашої держави та протистоять російсько-терористичним угрупованням на сході України.

Редакція готує спеціальні випуски газети і відправляє їх у зону АТО та у визволені райони. Ми пропонуємо нашим читачам і передплатникам стати вдячними кореспондентами і написати листи на передову українським військовим і добровольцям, щоб зміцнити їхній бойовий дух і віру в перемогу. Ще раз сказати, що ми — єдині та непереможні! Нехай ваше добре слово зігріє Героїв. А ми зобов'язуємося без зволікання передавати «теплу кореспонденцію» адресату.

Листи з позначкою «Тепле слово солдату» надсилайте на адресу: 03047, Київ-47, вул. Петра Нестерова, 4, редакція газети «Голос України».

ПОДІЯ

Москва скасовує свої потяги

Федеральна пасажирська компанія (дочірнє товариство «РЖД») з 14 грудня 2014 року скасовує свої потяги сполучення із кількома країнами СНД, зокрема, й Україною. Про це **інформує прес-служба «РЖД».** Наголошується, що таке рішення пов'язане з низькою рентабельністю перевезень цих маршрутів. Водночас тут зазначають, що для сполучення з країнами СНД залишається тільки п'ять маршрутів: Москва—Кишинів, Москва—Брест, Томськ—Леніногорськ, Челябінськ—Ташкент та Оренбург—Ташкент. Курсування потягів скасовують терміном на один рік.

КОРОТКО

■ Тільки в одному з магазинів Миколаєва правоохоронці вилучили близько 560 кг піротехнічної продукції. Область залишається лідером у боротьбі з контрафактною піротехнікою — нещодавно міліція вилучила 2,5 т схожої продукції — більш як де-небудь в Україні, **повідомляє наш кореспондент Ірина НЕЖИГАЙ.**

■ За сприяння голови Івано-Франківської ОДА Олега Гончарука працівники місцевого УБОЗу, які повернулися в зону АТО, отримали комплекти зимового екіпірування міжнародного військового стандарту: 20 комплектів зимової форми, термобілизну, шкарпетки, каремати та спальні мішки, **стверджує наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

«Газпром» відкрив вентиль

СТОР. 13

Над проектом держбюджету–2015 обранці працюватимуть навіть у вихідні

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 9 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава парламенту поінформував, що вже дав доручення комітетам розпочати свою штатну роботу і закликав депутатів максимально, навіть, можливо, цілодобово попрацювати у них.

Оскільки 9 грудня відзначають День боротьби з корупцією, Голова Верховної Ради закликав народних обранців замислитися над тим, що це покладає на український парламент додаткові завдання: ганебне явище корупції має зникнути. «Але це можливо тільки тоді, коли парламент прийме закони для боротьби з корупцією і створить основу для боротьби з цим ганебним явищем, яке має бути випечене розпеченим залізом», — додав В. Гройсман.

Під час виступів від фракцій депутати з Радикальної партії Олега Ляшка заблокували парламентську трибуну з вимогою позбавити керівних посад у парламентських комітетах народних депутатів, котрі голосували за закони 16 січня *(на знімку)*.

Лідер фракції Олег Ляшко вимагав від Голови Верховної Ради Володимира Гройсмана поставити на голосування проект постанови №1291 про відкликання з посад заступників голів комітетів депутатів, котрі голосували за закони 16 січня. О. Ляшко заявив, що «влада домовляється з регіоналами», і як приклад навів події у Вінниці.

А **лідер фракції Блоку Петра Порошенка, координатор парламентської коаліції Юрій Луценко** під час свого виступу заявив, що посади голів комітетів із питань фінансів та банківської діяльності та з питань будівництва і ЖКГ буде віддано фракції Радикальної партії Олега Ляшка.

Фракція «Самопоміч» вважала за необхідне продовжити виступи від фракцій лише після врегулювання питання про призначення керівників парламентських комітетів.

Сергій Соболєв (фракція «Батьківщина») повідомив, що фракція розпочала збір підписів за скасування недоторканності. Парламентарій запропонував після пленарного засідання провести засідання ради коаліції і прийняти рішення про створення коаліцій у місцевих радах, до яких не могли би увійти колишні представники Партії регіонів.

Лідер фракції Опозиційного блоку Юрій Бойко оприлюднив вимоги опозиції: прийняти закони про відновлення соціальних виплат на Донбасі, про корегування пенсій у зв'язку з падінням курсу національної валюти та про захист від зростання тарифів на житлово-комунальні послуги незахищених верств населення.

Олександр Турчинов («Народний фронт») повідомив, що Програму дій уряду буде винесено на розгляд парламенту в четвер, 11 грудня.

Ігор Єремеєв («Воля народу») виступив з ініціативою провести найближчим часом закрите чи відкрите засідання Верховної Ради, на якому заслухати інформацію про хід АТО та матеріально-технічне забезпечення військових на зиму. А у держбюджеті на 2015 рік провести індексацію мінімальної зарплати та пенсії.

Парламент затвердив постанову про календарний план проведення першої сесії Верховної Ради України восьмого скликання. За таке рішення проголосували 334 депутати.

Згідно з постановою, як поінформував перший заступник голови Комітету з питань Регламенту Павло Пинзеник, передбачається відвести для пленарних засідань три тижні. 16 січня 2015 року планується закрити сесію.

Водночас у разі внесення Кабінетом Міністрів проекту закону про держбюджет-2015 у тиждень, відведений для роботи у комітетах, з 15 по 19 грудня, може бути змінено порядок роботи Верховної Ради і проведено пленарне засідання.

У вівторок, 9 грудня, було вирішено провести лише ранкове засідання, а у другій половині дня вівторка та у середу працювати в комітетах. А наступне пленарне засідання парламенту провести у четвер, 11 грудня. Голова Верховної Ради заявив, що депутати мають працювати у комітетах щоденно, без будь-яких перерв чи канікул, а над бюджетом — навіть у вихідні.

Щоб депутати з фракції Радикальної партії Олега Ляшка розблокували парламентську трибуну, головуючий поставив на голосування питання про включення до порядку денного проекту постанови №1291, на якій наполягала фракція — про відкликання з керівних посад у парламентських комітетах депутатів, котрі голосували за закони 16 січня. За включення цієї постанови до порядку денного проголосували 278 депутатів.

Народні депутати також включили до порядку денного на нинішній пленарний тиждень проект постанови №1095 «Про звернення Верховної Ради України до Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації та Президента Російської Федерації щодо звільнення української льотчиці та народного депутата України VIII скликання Надії Вікторівни Савченко». За відповідне рішення проголосували 343 депутати.

Парламент також включив до порядку денного проект закону №1014 про внесення змін до деяких законів (щодо забезпечення і гарантування національної безпеки України) і два альтернативні законопроекти — 309 «за». У цих законопроектах пропонується скасувати позаблоковий статус нашої держави.

Після цього Голова Верховної Ради Володимир Гройсман закрив ранкове засідання, запросивши лідерів фракцій на нараду до свого кабінету. А решта обранців продовжили роботу в парламентських комітетах.

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман під час ранкового пленарного засідання оголосив про створення у парламенті восьмого скликання декількох міжфракційних депутатських об'єднань. Відтепер у парламенті також діятимуть міжфракційне депутатське об'єднання «Буковина», головою якого обрано Оксану Продан, «Ветерани Афганістану та учасників інших бойових дій за майбутнє», голова — Сергій Куніцин, «За цифрове майбутнє України», співголови — Ольга Бєлькова і Олександр Данченко, «Залучення та захист інвестицій», голова — Наталія Кацер-Бучковська, «За добудову національної дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит», голова — Оксана Корчинська, «Рівні можливості», співголови — Марія Іонова, Олена Кондратюк і Лілія Гриневич.

Склав присягу народного депутата України Олександр Романовський, включений до виборчого списку політичної партії «Народний фронт».

Депутати вітали з Днем народження Олену Долганову, Тараса Юрика.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради України Володимир ГРОЙСМАН:

— А що стосується бюджету, то ми працюватимемо і в неділю, оскільки процедура розгляду цього питання поставлена так, що треба працювати і у вихідні дні, і я не бачу проблем у цьому. Ми не будемо оголошувати з вами ніяких канікул і перерв. Ми працюватимемо стільки, скільки треба.

Координація в інформпросторі чи монстр у вигляді «мінправди»

Призначення Верховною Радою 2 грудня Юрія Стеця на посаду міністра інформаційної політики і запуск процедури створення цього міністерства неоднозначно сприйнято у суспільстві. Занадто швидка матеріалізація «міністерства правди» (як його вже охрестили медійники) спричинила гостру дискусію серед журналістів, політиків, мас-медіа фахівців, громадських активістів щодо доцільності створення такого відомства та його функцій.

Думки, як то кажуть, розділилися.

Так, активісти Інформаційного Майдану днями висловили підтримку створення Мінінформу. Головний їхній аргумент — необхідність налагодити та координувати усю мас-медійну систему під час жорстокої інформаційної війни, що веде проти нас Росія. На переконання правозахисника Юрія Босого, новостворене відомство має зорганізувати всіх суб'єктів інформаційного простору, аби разом протистояти російській пропаганді.

Активісти звертають увагу на те, що в українському інтернет-просторі з'явилося чимало російських каналів. І цей процес ніхто не відстежує. І про це, мовляв, теж має подбати нове відомство. На думку голови виконкому Ради молодих держслужбовців Павла Білоножко, Мінінформполітики має ще й представляти інтереси галузі на вищому рівні.

Народний депутат, член парламентської фракції «Народний фронт» Дмитро Тимчук підтримує ідею створення координуючого органу з інформаційної політики та безпеки. Але це не має бути окреме міністерство, вважає він. За його словами, логічно створити орган при РНБО, в який ввійде не більше десяти представників від різних державних структур. Ці люди будуть координувати роботу з інформаційної політики між тими органами, які вони представляють. Дмитро Тимчук каже: в країні вже є багато інструментів для того, щоб нейтралізувати інформаційні загрози за всіма тими пунктами, які називають підставами для створення «міністерства правди». Йдеться про Нацраду з питань телебачення та радіомовлення, структурні інформпідрозділи в СБУ, адміністрації Президента та інших державних органах.

«Проблема полягає в тому, що ці інструменти працюють неефективно. Тому, перш за все, треба розібратися, чому так відбувається, і внести відповідні зміни, можливо, переформатувати якісь органи. Але замість того, щоб розібратися, хочуть створити цілого монстра у вигляді окремого міністерства. Я не бачу в цьому жодного сенсу», — наголосив народний депутат.

Понад те, Тимчук не виключає можливості, що «міністерство правди» може стати центральним органом цензурування ЗМІ. «Спочатку нам треба відповісти на запитання, в якому юридичному статусі Україна проводить бойові дії. Якщо у нас війна не тільки де-факто, а й де-юре, то можна говорити про введення деяких елементів цензури під час воєнного стану. Це загальносвітова практика за будь-яких часів: тобто власні засоби масової інформації не можуть викривати таємну інформацію, сприяти деморалізації Збройних Сил та населення тощо. Але якщо де-юре у нас мирний час, то про жодну цензуру не може йтися», — зауважив представник «Народного фронту».

На переконання народного депутата України Миколи Томенка, котрий двічі очолював Комітет з питань свободи слова та інформації у попередніх скликаннях Верховної Ради, усі сьогоднішні пріоритетні завдання інформаційної політики не потребують нових спеціальних органів у сфері ЗМІ. Повинні виконувати свої функції Держтелерадіо, МЗС, Нацрада... Дуже важливою є роль приватних ЗМІ та, власне, всіх журналістів. Бракує лише КООРДИНАЦІЇ. Про це політик написав на своїй сторінці у Фейсбук.

Микола Томенко зауважив, що очевидним пріоритетом на сьогодні є донесення оперативної, достовірної та адекватної інформації на схід, у Крим, країни колишнього СРСР, передовсім у Росію та близькі до Росії європейські держави. Хто це може зробити?

1. Найперше і найшвидше — власники та менеджери приватних каналів, через максимальне поширення через супутник програм українською, російською та англійською мовами. Тут союзниками будуть наші посольства, торгово-промислові палати, інституції зовнішньоекономічної діяльності тощо.

2. Світові ЗМІ, для представництв яких необхідно створити належні умови в Україні. Пропонував, з 2005 року, на базі Укрінформу, де є відповідні приміщення, створення своєрідного Міжнародного інформаційного центру (Слава Богу, попередня влада не встигла там побудувати ресторан).

3. Українські журналісти, блогери і просто активісти через визначення спільних принципів та механізмів діяльності (через документи саморегуляційного характеру) в Інтернеті та соціальних мережах.

4. Лише тепер державні, в розумінні, суспільні ЗМІ. Через відновлення системи радіоіномовлення та створення ТБ-іномовлення.

На думку Миколи Томенка, координаційну функцію може виконувати Координаційна рада з питань інформаційної політики, що діятиме як громадська інституція і куди входитимуть і представники уповноважених державних, і приватних інституцій в системі ЗМІ.

«Отож два висновки нині модної дискусії: Юрій Стець може очолити такий координаційний орган; НОВЕ МІНІСТЕРСТВО ІНФОРМАЦІЇ НЕ ПОТРІБНЕ В ПРИНЦИПІ!» — підсумував народний депутат.

Ольга ВІТЕР.

В українському інтернет-просторі з'явилося чимало російських каналів. І цей процес ніхто не відстежує

Прем'єр представив програму діяльності уряду

У КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ

Учора Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк представив на засіданні уряду Програму діяльності Кабінету Міністрів та висловив сподівання, що вже в четвер цей документ буде схвалено парламентом.

За словами глави уряду, логічно, що основою програми є Коаліційна угода. «Це те, що необхідно зробити в країні. Простих рішень не буває, а швидкі та прості рішення не завжди є ефективними. Саме тому новий уряд разом із новим парламентом та Президентом, і, в першу чергу, разом з українським народом, повинні виконувати спільну нашу європейську програму», — сказав А. Яценюк та підкреслив, що наш основний курс — це європейський курс, а наша остаточна мета — це членство України в Європейському Союзі.

«Але для здобуття цієї мети треба пройти серйозні випробування, провести радикальні зміни і фактично змінити Україну, зробити її європейською. Тоді ми отримаємо запрошення від наших європейських партнерів», — наголосив прем'єр. Представлена програма якраз і передбачає чіткі короткотермінові дії на 2015—2016 роки, котрі спрямовані на подолання основних викликів, які постали перед нашою державою.

Найважливішим викликом А. Яценюк назвав загрозу українській незалежності, що пов'язана з російською військовою агресією. «Анексія Криму, російські терористи на Донбасі — це те, що поставило під загрозу територіальну цілісність і суверенітет української держави. А втрати серед мирних жителів і українських вояків, які захищають державу, — це те, що неможливо повернути, але ми повинні допомогти людям та Україні прожити цей складний період та зупинити російську військову агресію», — підкреслив глава уряду.

Наступний виклик продиктований енергетичною залежністю країни. І хоча, за словами А. Яценюка, в напрямку подолання цієї залежності багато вже зроблено, зокрема, диверсифіковано джерела постачання природного газу, проте ще більше треба зробити.

На думку прем'єра, військова агресія Росії також є однією з найголовніших причин падіння промислового виробництва та валового внутрішнього продукту, знецінення національної грошової одиниці і зменшення валютних резервів.

Глава уряду також вкотре наголосив, що, окрім зовнішньої агресії, існує ще агресія внутрішня, а саме: корупція, безвідповідальність, хабарництво і неефективний державний менеджмент.

Перейшовши до кроків, які допоможуть подолати ці виклики та змінити країну, прем'єр насамперед наголосив, що уряд ставить перед собою амбітну мету — на фінансування нацбезпеки, оборони та правоохоронної діяльності має направлятися до 5 відсотків ВВП. «Уряд готує закон про державний бюджет на 2015 рік, де ми будемо намагатися цього досягнути», — пообіцяв А. Яценюк. Також він наголосив на необхідності скасування прийнятого як хабар росіянам закону про позаблоковий статус. А для того, щоб українська армія повністю відповідала стандартам НАТО, Україна щорічно затверджуватиме цільовий план дій Україна—НАТО. Зокрема, Міноборони вже почало запроваджувати нову логістичну схему в постачанні й забезпеченні українських військовослужбовців, яка відповідатиме стандартам країн—членів НАТО.

Прем'єр запевнив, що всі учасники антитерористичної операції отримають відповідні посвідчення, а уряд передбачить у бюджеті фінансування всіх пільг та інших соціальних витрат.

Новий поштовх отримає оборонно-промисловий комплекс, що дасть змогу переозброїти армію та стимулюватиме зростання економіки.

Серед пріоритетів і реалізація впродовж чотирьох років проекту будівництва державного україно-російського кордону «Європейський вал». Глава уряду нагадав, що Україна вже отримала від ЄС 235 мільйонів гривень, а загальна вартість проекту оцінюється у 8 мільярдів гривень.

До того ж саме належне облаштування східного кордону є одним із ключових елементів запровадження безвізового режиму з Євросоюзом.

Нагадавши, що Україна вже подала два позови до Російської Федерації щодо компенсації збитків, завданих російською військовою агресією проти України, глава уряду також поінформував, що наша держава звернеться з позовом до Міжнародного суду ООН щодо порушення Росією Конвенції про боротьбу з тероризмом: «Росія фінансує тероризм і за це повинна відповісти».

Говорячи про дерегуляцію економіки, прем'єр повідомив, що Україна офіційно відмовляється від російських та «совєцьких» ГОСТів та стандартів: «Відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом буде запроваджено 15 тисяч нових стандартів».

У рамках бюджетної децентралізації до органів місцевого самоврядування буде передано низку фіскальних та податкових повноважень. «Але разом із грошима ми передаємо туди відповідальність, бо права завжди передбачають відповідальність», — підкреслив А. Яценюк.

Серед інших планів прем'єр назвав поетапне скорочення Єдиного соціального внеску з 40 до 15 відсотків, зменшення єдиного податку для підприємців, запровадження загального для всіх громадян декларування доходів. «Ми ж рухаємося до Європейського Союзу? Тоді всі заповнюємо декларації і всі платимо податки», — сказав А. Яценюк.

Звернувшись до теми енергетичної незалежності, прем'єр повідомив, що уряд оголошує публічний конкурс для залучення інвесторів для модернізації ГТС та підземних газових сховищ, а також планує до 2018 року добудувати два енергоблоки Хмельницької АЕС. Ще одне питання стосується підняття до ринкового рівня всіх цін і тарифів на енергоресурси. «Ми підніматимемо до ринкового рівня всі ціни та тарифи на енергоресурси, одночасно забезпечуючи пільги та субсидії для всіх малозабезпечених верств населення», — заявив А. Яценюк і додав, що ми зобов'язані піти на цей крок, бо інакше дефіцит «Нафтогазу України», який вже перевищує дефіцит бюджету, буде вічний.

Україна планує скасувати реєстрацію та ліцензування ліків, які пройшли цю процедуру в ЄС, США, Канаді, Австралії та Японії. «Це означає, що ми скасовуємо бюрократичну та корупційну реєстрацію лікарських засобів і медичних препаратів, які пройшли відповідну реєстрацію та ліцензування у цих країнах», — сказав прем'єр.

Розповідаючи про трансформацію та модернізацію мережі лікарень, А. Яценюк повідомив, що до парламенту буде подано два законопроекти: про державно-приватне партнерство та про заклади охорони здоров'я і медичне обслуговування. «Ми декларуємо, що в Україні буде введено повноцінне медичне страхування», — заявив він та назвав брехнею існування в країні безкоштовної медицини. «Україна виділяє на медицину 8 відсотків від ВВП і ця цифра відповідає витратам на медицину в ЄС, але в нас ці гроші до людей не доходять. Саме тому ці 8 відсотків бюджетних коштів повинні отримати ефективне використання через прийняття закону про медичне страхування», — переконаний А. Яценюк.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото з сайту http://www.kmu.gov.ua

ДОСЛІВНО

Арсеній ЯЦЕНЮК:

«Звертаюся в першу чергу до українців: хочеться, щоб все було швидко, хочеться, щоб була чарівна паличка, але в житті все по-іншому. Тому потрібна кропітка робота кожного на своєму місці. Так само кожен міністр має свою відповідальність, а уряд — відповідальний перед усім народом України. Упорався — пішли далі, не впорався — на його місце прийдуть інші. Сподіваюся, що в четвер парламент схвалить Програму діяльності Кабінету Міністрів».

Комбат «Айдару» закликав земляків до примирення

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат України, командир добровольчого батальйону «Айдар» Сергій Мельничук *(на знімку)* ***у понеділок увечері, 8 грудня, виступив перед представниками громади, які зібралися на майдані Героїв Небесної Сотні із закликом до примирення.***

— Нам вдалося зібрати за столом переговорів представників усіх сторін, які причетні до ситуації, що склалася в обласному центрі, — наголосив Сергій Мельничук. — Сформували робочу групу з урегулювання обстановки, на погоджувальній раді за участю голів облдержадміністрації та облради підготували резолюцію, що передбачає відновлення спокою і нормалізації роботи органів влади.

Народний депутат ознайомив присутніх із зверненням, напрацьованим під час засідання погоджувальної ради, до Президента та Голови Верховної Ради. У ньому просять зобов'язати Генпрокуратуру України надати правову оцінку діям міліціонерів, працівників СБУ, Держслужби охорони, приватної фірми «Гепард» та провокаторів у лавах мітингувальників під час подій 6 грудня, коли відбулося силове захоплення будівлі обласної влади. У заяві міститься вимога звільнити з посад держслужбовців, причетних до створення громадського протистояння у Вінниці. Ще одна вимога — перевірити діяльність ЗМІ та інтернет-ресурсів, які поширили інформацію про створення в місті так званої «Вінницької Народної Республіки» та обрання «народного губернатора».

В одному з пунктів міститься пропозиція розглянути питання про невідповідність займаним посадам голови Вінницької облдержадміністрації Анатолія Олійника, начальника УМВС у Вінницькій області Ігоря Моренця та інших посадових осіб. Члени робочої групи, очолюваної Сергієм Мельничуком, закликали депутатів Вінницької облради здійснювати свій громадянський обов'язок, не прогулювати сесійні засідання, що мало місце впродовж двох сесій поспіль, а розв'язувати нагальні проблеми громади. Запропоновано зібратися вже на цьому тижні для обговорення питання про бюджет області на 2015 рік.

Голова облдержадміністрації Анатолій Олійник на погоджувальній раді запевнив присутніх, що зробить усе від нього залежне для стабілізації ситуації.

Тим часом міліція взяла під варту одного з учасника штурму будівлі лідера ГО «Народний трибунал» Юрія Хорта. Цей факт підтвердив на прес-конференції керівник обласної міліції Ігор Моренець. Затриманого підозрюють в організації масових заворушень та нарузі над державними символами.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

СИТУАЦІЯ

Запоріжжя має шанс продовжити моду на безлади?

Анонсовано силове захоплення міської влади

Запорізький міський голова Олександр Сін попереджає: в місті може статися «революція». «Мені надійшла інформація про заплановане в найближчі дні силове захоплення влади в місті із залученням озброєних бойовиків, проплачених псевдоактивістів та усунення від виконання обов'язків депутатів міської ради, виконкому міськради і мене як міського голови», — йдеться в офіційній заяві Олександра Сіна до правоохоронних органів.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 9-Й СТОР.

Вінницький конфлікт розслідують під жорстким контролем Верховної Ради

Причиною нещодавнього конфлікту під будівлею Вінницької обласної ради стало недопущення активістів на засідання облради. Про це під час брифінгу заявив народний депутат від фракції «Батьківщина» Іван Крулько. «Громадяни вийшли до Вінницької облради захистити свої права. Також вони бажали бути присутніми на засіданні. Про це заздалегідь було повідомлено Вінницьку облраду і правоохоронні органи. Люди були внесені в списки, а їх не пропустили до зали засідань. Власне, це було причиною конфлікту», — розповів він.

Дуже важливо, підкреслив він, щоб слідство було об'єктивним, оскільки з обох сторін були дії, котрі перевищували необхідні заходи. «Ми мали зустріч з начальником обласної міліції і дійшли спільного висновку: слідство повинно стосуватися як дій правоохоронних органів, так і дій активістів», — зазначив народний обранець.

Іван Крулько переконаний: у цій справі здоровий глузд візьме гору. Буде відновлена повна єдність. У голови облради і правоохоронних органів є готовність розслідувати належним чином цю справу, що має відбуватися під дуже жорстким контролем народних депутатів.

Також, наголосив парламентарій, важливо, щоб усі дійові особи, насамперед правоохоронні органи, дотримувалися виданих інструкцій і давали можливість громадянам брати участь у засіданнях органів місцевого самоврядування. Адже будівля Вінницької облради належить територіальній громаді, тому вінничани мають право бути присутніми на засіданнях свого представницького органу.

У свою чергу, народний депутат України сьомого скликання, голова Вінницької обласної організації Всеукраїнського об'єднання «Свобода» Олексій Фурман зазначив: під час протесту серед активістів не було заїжджих осіб чи бойовиків. Там перебували лише 16 козаків із Хмельниччини, серед яких — три дівчини. Усі решта були вінничани, учасники Революції Гідності.

Свободівець зауважив: протестувальники, яким таки вдалося шостого грудня потрапити на сесію облради, о 16.00 вже звільнили приміщення, ніхто нічого не ламав і не захоплював кабінетів. А інформація про створення «Вінницької народної республіки» — провокація, влаштована і профінансована колишніми регіоналами.

За словами голови Вінницької обласної ради Сергія Свитка, нині ситуація в області — стабільна, спокійна. На жаль, зазначив він, сьогодні ради місцевих органів самоврядування не віддзеркалюють суспільних настроїв українського народу. Тому, вважає С. Свитко, Верховна Рада має якнайшвидше ухвалити рішення про дострокові вибори органів місцевого самоврядування.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 238 (5988)
СЕРЕДА, 10 ГРУДНЯ 2014

В Миколаєві урочисто зустріли морських піхотинців, які за ротацією повернулися додому із зони АТО. А напередодні щиро проводжали гідну їм зміну — бійців тактичної групи першої бригади Морської піхоти імені Костянтина Ольшанського, *рапортує наш кореспондент Ірина НЕЖИГАЙ*

Красуня з Прикарпаття — міс Україна–2013 — Анна Заячківська записала відеозвернення до подружки — міс Росії Ельміри Абдразакової, в якому висловила сподівання, що між українцями та росіянами все налагодиться і народ Росії також заявить про свої права, *довідалася наш власкор Галина БРУХАЛЬ*

Для перемоги потрібно три речі: гроші, гроші й гроші

У світлі останніх подій стає очевидно: навіть якщо бойові дії в зоні АТО припиняться сьогодні, ми ще не скоро зможемо жити спокійно. Припинення агресії з боку сусідньої країни — справа не одного дня і навіть не року. Що варто зробити для того, щоб наша армія могла надалі забезпечувати в країні мир і лад? Відповіді на це запитання шукала група фахівців у галузі національної безпеки. Їхню працю, об'єднану в збірку «Як протистояти агресії Володимира Путіна», презентовано днями в столиці. Вона містить експертні оцінки та рекомендації для силових структур України.

«Ми провели аналіз, залучивши достатньо вагому групу експертів, у тому числі з верхівки військового відомства, і дійшли певних висновків з приводу можливостей створення адекватного оборонного потенціалу для нашої країни», — наголосив керівник центру досліджень армії, конверсії та роззброєння Валентин Бадрак. Нині ми маємо унікальний шанс утворити нову армію, каже він. Тому вже наступного року військово-політичне керівництво країни має почати створювати армію нового типу — професійне військо. Його чисельність може коливатися, але ще в 2002 році фахівці визначили її у розмірі 120 тисяч військовослужбовців. Безумовно, армія має спиратися на сучасні системи озброєння. Під час святкування Дня незалежності, нагадав Валентин Бадрак, Верховний Головнокомандувач Петро Порошенко пообіцяв на наступні три роки 40 мільярдів гривень на переозброєння. Отож експерти вважають: щонайменше один мільярд триста мільйонів на зброю мають виділити вже наступного року.

ЦИФРА

Щоб створити армію нового зразка, протягом п'яти років потрібно виділяти на неї не менш як 700 мільйонів доларів щороку.

Професійна армія — це ядро оборонного потенціалу. Але, окрім цього, факторами стримування мають стати підрозділи спецпризначення і ракетні сили. Якщо буде адекватне фінансування, Україна створить такий оборонний потенціал, який дасть змогу унеможливити агресію не лише Росії, а будь-якого іншого потенційного ворога, вважають фахівці.

Але наша країна не зможе забезпечити всі необхідні потреби власними силами, тож до нової влади є певна вимога — розпочати реальне співробітництво з іноземними країнами... «Нам треба перестати бути жебраком, а виступити партнером, — переконаний Валентин Бадрак. — Для цього маємо інтелектуальний і технологічний потенціал. Дасть Бог, буде і фінансовий, якщо держава виконає свої обіцянки». За дев'ять місяців війни експерти не побачили у відкритій інформації жодної угоди, контракту чи ідеї у сфері військово-технічного співробітництва, які стосувалися б забезпечення нашого військового потенціалу, а не третіх країн, де ми виступаємо продавцем, або спільно створюємо зброю. Щоб реалізувати цей проект, не просто виділити кошти, а забезпечити достатній рівень державного оборонного замовлення, автори рекомендацій радять створити спеціальну вертикаль — таку собі комісію чи агентство з питань оборонної промисловості. Не важливо, як ця структура називатиметься, наголошують фахівці, на чолі із віцепрем'єром, вона має займатися всіма питаннями імпорту іноземних технологій, питаннями черговості створення зброї для України. До її компетенції входитиме і робота із підприємствами, які на цьому етапі практично не готові до гри за західними правилами. Йдеться про акціонування, реструктуризацію, приватизацію тощо.

Основні ризики, які стоять перед нашою оборонною промисловістю і армією, визначив і директор інформаційної консалтингової компанії DEFENSE EXPRESS Сергій Згурець. «Можна говорити про перспективи, але є певні реальні рішення, які варто ухвалювати вже сьогодні, — сказав він. — Нам заявили про те, що армія реформується, у нас буде нова доктрина і нова програма. Але ці речі поки що не лягли в концептуальні документи і ми не знаємо, який буде бюджет на наступний рік». За словами фахівця, на сьогодні важливо те, що досі не ухвалено державне замовлення. Минулого року нам не вдалося переоснастити військо через те, що держзамовлення було ухвалене у червні, і підприємства, які отримали гроші на виконання, не встигли їх освоїти, стверджує він. Подібне може статися і наступного року, що фактично нівелює всі проекти переозброєння.

Нашим бійцям доводиться користуватися зброєю, яка виготовлена два десятиліття тому.

Через холодний період бойових дій ми втягуємося в довготривалу кампанію, в основі якої лежатиме використання артилерії і розвідгруп на території «ДНР» і «ЛНР», прогнозує С. Згурець. Наша артилерія оснащена гранатами, які виготовлялися понад два десятиліття тому. Коли із системи «Град» стріляє 40 ракет, до цілі долітає максимум десяток — десять-двадцять падають дорогою через старість і непридатність до використання. Не краща ситуація і з гелікоптерами. Досі нема жодного гвинтокрила, спроможного воювати вночі. А саме цієї пори відбувається левова частка боїв.

Ми багато втратили своєї бронетехніки із трьох причин. Передусім, на думку експерта, це низький рівень підготовки екіпажів — коли в танках, чи броньовиках знаходяться офіцери, вони ідуть, а коли цим займаються контрактники, машини швидко ламаються. Часто ми використовуємо важку техніку як захист переднього рубежу і підставляємо її під протитанкові засоби противника, розраховуючись за це життями людей і машинами. Все наше залізо втратило свої елементи активного динамічного захисту, тобто техніка є фактично «лисою» і неспроможною протидіяти. Те, що до БТРів намагаються приварити решітки, їх не рятує. Нині маємо лише одне підприємство, здатне забезпечити динамічний захист — київський «Мікротек». Тут виконують замовлення, згідно з яким до кінця року оснастять кілька десятків танків, хоча потреба є в сотнях.

Яке буде відображено ці проблеми в нашому державному замовленні на наступний рік? Якщо його знову затримають, ми й надалі матимемо не переоснащену армію з усіма ризиками для життя наших солдатів. На думку С. Згурця, жодна країна з огляду на різні причини не даватиме нам військової техніки. Ми маємо її купувати, а не просити. Для цього можна застосовувати такий ринковий механізм, як офсет. Він реалізовується в Польщі та Румунії й дає змогу істотно підвищити рівень обороноздатності за рахунок чужих коштів, наголосив експерт. Ми таким механізмом не користуємося, і це нівелює наші намагання переозброїти армію.

Спілкуючись із журналістами, експертам довелося відповідати на запитання про те, куди поділися гроші, які прості люди перказували на армію. Значну частину з цих 150 мільйонів гривень витрачено на медикаменти і бронежилети, поінформували вони. Але водночас зауважили: ця доволі значна на перший погляд сума становить лише 0,4 відсотка від загальних потреб Міністерства оборони. Далі не може бути так, щоб армію утримували волонтери, наголосили фахівці. Водночас, як заведено у світі, має посилюватися контроль з боку профільного парламентського комітету та експертних організацій за тим, як використовуються виділені державою кошти.

ДОВІДКОВО

Офсет — вид компенсаційної угоди у разі закупівлі імпортної продукції. Її істотною умовою є виставлення зустрічних вимог щодо інвестування частини коштів від суми контракту в економіку країни-імпортера. У світовій практиці офсетні угоди найпоширеніші в сфері імпорту продукції військово-промислового комплексу, але зустрічаються і в цивільному секторі під час закупівлі дорогої продукції, особливо високотехнологічної.

У тих умовах, які маємо, наголошують автори рекомендацій для силових структур, нам потрібно витрачати чималі кошти на закупівлю зброї, утримання та підготовку військ. Однак будь-які гроші можна закопати в землю, тож не менш важливо їх ефективно використати.

Фахівці висловлюють сумніви з приводу того,

ФАКТ

Цьогоріч бюджет оборони становив 26—27 мільярдів гривень. Загалом на АТО витратили в межах 64 мільярдів гривень.

що фінансування війська наступного року буде на такому рівні, як обіцяв Президент у День незалежності. Адже ситуація в економіці складна, а фінанси, які надходять як допомога на озброєння, використовувати не можна. Їх треба шукати всередині країни. Водночас для перемоги у війні треба лише три речі, каже С. Згурець: гроші, гроші й гроші. І навіть за умови припинення бойових дій українська армія потребуватиме вливань. За оцінкою експертів, для підтримки обороноздатності навіть у мирних умовах нам доведеться витрачати щонайменше три мільярди доларів щороку. Путін не зупиниться, прогнозують вони, і якщо ми хочемо зробити крок на випередження, нам треба знайти ці кошти.

Надія СМІЯН.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Відновити довіру Донбасу допоможуть успішні реформи

Попри переговори про перемир'я бої в зоні АТО тривають. Про перспективи врегулювання конфлікту на Донбасі кореспондент «Голосу України» поспілкувався із співдиректором програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексієм Мельником.

— Якими бачите сценарії подальшого розвитку подій в Луганській та Донецькій областях?

— Ключовий чинник, який не дозволяє робити прогноз, це поведінка Кремля. Досить очевидно, що Росії вигідно мати такий конфлікт, тому перспектив якогось врегулювання ситуації найближчим часом не варто очікувати. Також важко прогнозувати, яким буде рівень протистояння: триватимуть обстріли українських позицій із важкої артилерії і стрілецького озброєння, чи почнуться залпи з більш важкої техніки.

Як довго триватиме конфлікт, залежить насамперед від того, наскільки наше найвище військове керівництво здатне оцінювати ситуацію і приймати стратегічні рішення. Важлива також і позиція європейських країн. Підтримка Заходу — це один із найпотужніших інструментів протидії Росії. На жаль, військова підтримка поки що обмежена, бо Україна не член НАТО, а Будапештський меморандум США і Велика Британія не виконують. Протягом наступних двох років, вважаю, складеться ситуація, коли Росія не зможе проводити військові дії в такому масштабі. Це буде пов'язано з економічними санкціями та політичною ситуацією всередині РФ.

— Колись бої припиняться. Що робити з озброєними людьми? Як працювати з населенням, яке не вважатиме нашу армію визволителями?

— Сподіваюся, Україна поверне контроль над Донбасом і тоді постане питання про об'єднання суспільства. Ми не перша країна, яка зіткнеться з питанням куди подіти купу зброї. Є певні програми її збору. Окрім правильної інформаційної і соціальної політики, для відновлення довіри населення важливим стане успіх реформ. Громадяни мають побачити, що країна про них турбується. Це буде найпотужнішим аргументом.

— Чи склалися на тлі геополітичних провалів Володимира Путіна сприятливі умови для операції зі звільнення Донбасу?

— Погоджуюсь, що військового рішення цього конфлікту немає. Але неможливе й дипломатичне рішення без військової складової. Було б не правильно нині намагатися відвоювати Донбас. Поки що ситуація для цього несприятлива. В. Путін постійно погрожує прямим вторгненням чи підсиленням бандугруповань живою силою, тому будь-який крок з боку України в цьому напрямку зустріне дуже потужний опір. Але коли складуться правильні обставини, Україна має бути готовою до швидкого завершення антитерористичної операції з мінімальними втратами наших військових і мирного населення. Конфлікт може вирішитися політичними та дипломатичними інструментами, а військова складова в цьому має відігравати потужну роль.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Для підтримки обороноздатності нам доведеться витрачати щонайменше три мільярди доларів щороку

Російський солдате, кидай рушницю, йди додому!

Поки експерти дискутують: вистачить в президента Росії Володимира Путіна розуму й ресурсів на велику війну чи він обмежитися локальною дестабілізацією ситуації у центральних і південно-східних регіонах України, Кремль продовжує масово доставляти в зону бойових дій «братньої» країни заляканих контрактників і ошуканих добровольців. Яких, як знову запевнила офіційна Москва, на території України — немає! Як «немає» і російської зброї, трупів солдатів, що повірили в «русский мир», які спалюють пересувні кремлівські крематорії або скидають і підривають у затоплених луганських і донецьких шахтах. У той час як більшість росіян усе ще галюцинує перед зомбоящиками, сміливі російські активісти минулими вихідними знову вийшли на пікети проти політики Путіна стосовно України. А чимало тих, хто живе у далеких від Кремля містах, діляться своєю громадянською (читай: людською!) позицією у соціальних мережах. З надією бути почутими українцями й усім цивілізованим світом.

Олександр САВЕЛЬЄВ (Москва, пенсіонер):

— Після загибелі великої кількості російських військовиків представники збройних сил Росії почали переговори з Україною про перемир'я. Чому в цих переговорах беруть участь збройні сили Росії, російські генерали й офіцери, якщо, як заявляє російське керівництво, російських військ на Донбасі немає? А тому що російські війська в Донецьку присутні, й про це давно знає увесь світ, про що й повідомив нам російський генерал, заступник головнокомандувача сухопутних військ Росії Олександр Лєнцов. А черговий раунд цього перемир'я, розпочатий російськими військовими тільки тому, що за останній тиждень дуже багато загинуло російських військовослужбовців у боях за донецький аеропорт, і переважно — численні російські спецназівці, яких завозили сюди сотнями вантажівок «гуманітарного» конвою разом зі зброєю.

Якби Путін побажав змістовно відповісти на всі запитання, що накопичилися в мільйонів громадян Росії та решти людства, то сказати він міг би приблизно таке:

«Глобальна політична криза — це моя провина. Це я, глибоко переконаний у тому, що ніякої України не існує, був смертельно ображений ще в 2004 році, коли сусіди не обрали Януковича. І тоді вже пригрозив, що ніколи не пробачу їм приниження. А коли вони скинули цього найлегітимнішого з президентів, то я відчув себе просто обпльованим і відібрав у них Крим, щоби зробити їм боляче. За допомогою референдуму, так, який не визнав практично ніхто, що спричинило перші антиросійські санкції. Потім я ще спровокував громадянську війну в Донбасі — теж від чистого жорстокого серця, а не від великого розуму. Тоді й санкції посилилися, що призвело не тільки до обвалу рубля, що є, кажуть, почасти наслідком усіх цих конфліктів, а й до холодної війни із Заходом. Поки ще холодної, але я наполегливо працюю над тим, щоб вона перейшла в гарячу фазу. А яке, самі поміркуйте, може бути громадянське суспільство в країні, з усіх боків обложеній санкціями й ворогами? Скажіть ще спасибі, що вас отут не саджають за незахоплений вираз обличчя і носіння окулярів із сильними діоптріями.

Ну й про лікарні. Навіщо мені вас лікувати, росіяни, якщо завтра війна чи як мінімум економічна катастрофа? Для чого вам жити й мучитися?

Коротше, я втомився, я іду. Бо все-таки патріот і люблю Вітчизну, а загнав вас чорт знає куди. Я довів Росію до стану тотальної самітності в цивілізованому світі й лише тепер зрозумів, як її врятувати. А врятувати її можна тільки після того, як я піду — тоді, може, з моїм наступником іноземці захочуть розмовляти й домовлятися. Ви ж бачили, як вони шарахалися від мене в Брісбені. Дякую за увагу. Про наступника повідомлю окремо — кому там берегти Росію. Або не повідомлю, самі обирайте. Це не сльози, це вітер.

Але через свою малодушність і підлість Путін сказав те, що сказав, і як першочерговий економічний захід оголосив війну… спекулянтам. І ще вкотре вирішив закошмарити Захід війною: ми, сказав, спроможні відбити будь-яку агресію, причому на всяку хитру різь у нас є болт, тобто «можливості й воля застосувати для забезпечення обороноздатності країни нестандартні рішення».

Марк ГАЛЬПЕРІН (Москва, громадянський активіст):

— Війна на території України, яку розв'язала російська влада, — гібридна. Путін не може пробачити образу. Грузія звільнилася від ярма корупції, перестала бути сателітом Кремля, і Путін в 2008 році розв'язав там війну. Україна скинула сподвижника Путіна — Януковича, і Кремль «віджав» Крим та розв'язав війну на південному сході України. Кожен, хто залишає мафіозний клан, стає ворогом. У результаті в друзях у Путіна лише такі ж напівдиктатори, як і він сам.

Що ж залишається робити Україні? Тільки воювати. Це й фізична війна, й інформаційна. Усі, хто спочатку взяв у руки зброю, а потім провів псевдореферендум, мають бути вигнані з країни. Визволені міста Слов'янськ і Краматорськ наочно показують: ніхто за «Новоросію» воювати там не збирається. Немає кремлівських диверсантів, і немає «Новоросії» у цих містах — ніхто за нею не жалкує. Жодного масового мітингу або навіть пікету на захист втрачених мрій по Росії. Гібридна війна — війна без погонів і шевронів. Чому російське керівництво не воює офіційно? Воно знає, що, навіть незважаючи на шалену телепропаганду, росіяни в цілому не підтримають введення регулярних військ у Луганськ і Донецьк. І це слабкий бік Кремля. Сподіваюся, що Україна вистоїть і переможе. Переможе не Росію, а тепер уже спільну для двох країн проблему — нинішню бандитську кремлівську владу.

Тетяна ХАВАНСЬКА (Оренбург, журналіст):

— Найстрашніше, що могло статися, уже сталося. Людям вселили ненависть одне до одного. І найганебніше для мене, що православні росіяни, які сповідують віру в Христа, вірять тій брехні, яка обрушується на них. Як вони можуть ненавидіти українців, з якими стільки часу мали найдружніші й навіть родинні стосунки? Що стало з їхніми душами? Я можу пояснити це тільки тим, що вони — не християни насправді, а випадкові люди, захожани в церкві Христовій. Якщо так легко можуть піддатися брехні й ненависті… Навіть і священики стали учасниками в пролитті крові своїх же братів у Христі. Як таке можливо?.. Але ж стало можливо. І скільки знадобиться ще цієї крові, щоб довести свою правоту, і яка правота в «русского мира», якщо під цими прапорами не мир, а війна й кров… Християни, якщо ви — справді християни, згадайте, що ваші святі закликали до покаяння і жертви в ім'я любові, а не в ім'я ненависті!

Валентин ВЕРШИНІН (Волгоград, теплоенергетик):

— Найтемніша ніч — перед світанком. Сенат США вже ухвалив закони про допомогу Україні. У тому числі й військову, а це — о-го-го, як круто! Американські військові — це не «совкові» дуби в погонах, ці вміють воювати. Створено прецедент. Захід не може заплющити очі на захоплення чужих земель Кремлем. Якщо б путлер був розумніший, він би обмежився Кримом. Начебто в Росії землі мало! Путлеру треба протриматися на троні якнайдовше. Зійти з нього — це йому смерть. От і вплутується у всілякі відволікаючі авантюри, каламутить людей, стравлює. Але Америка, схоже, узялася за ботоксного серйозно, він уже заметушився. Одне знаю твердо: і Крим, і Донецьк з Луганськом — це чужа територія, а чуже брати — гріх. У Росії криза, нові товари поставили на полиці дорожчі на 40 відсотків! Купуйте — Кримваш. Санкції в повному розпалі. Бізнес убивають непомірними поборами. Нафта потрималася на позначці 70 і пішла вниз глибше. (Звучить реквієм по рублю). Долар пожвавішав і пішов вгору, доганяти євро. Невдовзі буде парад, коли долар, євро й нафта коштуватимуть однаково, але це ненадовго, потім остання рухне ще глибше. Нікому в світі не потрібна несамовита ядерна країна, що захоплює з голим задом сусідні території, розмахуючи ядерною гранатою. Весело. Ватні дебили-»патріоти» затихли, але це ненадовго. Така природа людська — не визнавати своїх помилок. Хто хотів знати правду, могли зрозуміти, що насправді відбувалося і в 37-му! А зараз, коли є Інтернет, правду знати не хочуть! А вона скоро боляче шваркне по всіх «кримнашистах». За дурість доводиться платити найдорожчу ціну!

Усе сумно, дорогі «рыссияне», сучасний світ не терпітиме зародження фашизму в окремо взятій країні, за крадіжку чужих територій, що для продовження влади Путіна, доведеться заплатити значно більше, ніж вони коштують.

Галина ЖУЖГОВА (Перм, літератор):

— У принципі, після розділу Союзу українцям їхні нинішні території не «відломалися», а перейшли по праву — в рамках кордонів, установлених і затверджених набагато раніше відповідними й чинними договорами. Заглиблюватися від часів Хрущова в 1924 рік, коли Україна раніше точно так само «подарувала» Росії частини земель, що входять нині до складу кількох областей РФ, — сенсу немає. Немає тільки тому, що обидва ці факти були обумовлені не «примхами» сторін, а виключно географічними причинами, де головну роль відіграла економічна доцільність…

Будь-яка криза влади, пов'язана з її зміною, піднімає на поверхню «піну» — провокаторів, аферистів і пройдисвітів, істериків і фанатиків. Це неминуче невикорінне зло. Але з ним можна цілком успішно боротися, якщо бажати для своєї держави й народу — блага. І український Майдан, через обраних ним людей, показав, що він на це цілком здатний. Слоган «Вперед, Росія! Давай! Давай!», звісно ж, «кращий» за слоган «Слава Україні!» Яка розмова? Адже його неможливо вимовити без знущальних інтонацій у голосі, на відміну від українського. І влада в Росії «стабильніша», і люди «дружніші», і сільське господарство ого-го! І промисловість… тьху, тобто й нафта, й руда, й алмази поки що є… і грошей більше, а це означає, що й «бідніти» зі своїм закляченим «уперед» держава буде значно повільніше, ізольована від оточуючих оголошеним їй бойкотом, із заблокованими особистими та бізнес-рахунками, з італійськими танками й гумовими надувними виробами, здалеку схожими на балістичні ракети… Але, все-таки цікаво — до яких конкретних пір? До програної війни з Україною, ні? До '17-го року? А, може, до другої Біловезької пущі, десь у Красній Поляні рівно наступного дня після врочистого похорону «скупого дядечки Пу», що почив, як і годиться сучасному «батькові нації», на своєму робочому місці? Ну, припустимо… а потім куди? Прямо в ту саму прірву, що її колись зловтішно пророчили сусідам? Тож хай буде здорова Україна! Нам би її здоров'я.

Підготувала Наталя ЯРЕМЕНКО.

Фото Олександра МАКАРОВА (Москва).

Москва. Пікет проти політики Путіна стосовно України.

ДЛЯ ФРОНТОВИКІВ

Хоробрим побратимам

Жорстокий ворог підлий
і підступний.
На цій неоголошеній війні
Освітлюють політиків розпутних,
Герої залишаються в тіні.
Найкращими синами України
Черговий раз захищена земля,
А стіни жалять пострілом
зміїним,
Керованим вказівками кремля.
До вічності розтягнуті хвилини,
І смерть маскує продана юрба.
Земля кричала криком
журавлиним...
Носити їх — і сором, і журба.
Яка звіряча мати їх носила?
Яка сволота виховала їх?
Хтось не зумів...
не вистрелив — убили.
«Цивільних» вбивць залишили
живих.
Ви не просили в ворога
пощади,
Стискаючи старенький автомат,
Не дорікали без'язику владу,
Не рахували відчаю і втрат.
Нічим не повернуть життя
хоробрих.
Ніщо не втішить їхніх матерів.
Під три чорти «розважливі»
і «добрі»!
Наказ до дії —
смертоносний гнів!
Вже рвуться в бій поранені
герої.
Ще сильний ворог, зрадник
і бандит.
Але за Вами — Бог,
і Ваша зброя
Віщує смерть скаженої орди.
Сьогодні ВИ — опора і держава,
А не якийсь бюрократичний
срам.
Коли гримлять слова:
«Героям слава» —
Вони про Вас, тому що
слава Вам!
Пошли Вам Боже сили і удачі,
Яких не знали досі між людьми.
Нехай ночами матері
не плачуть.
Вертайтеся у здобутий кров'ю
мир.

Володимир ПАТОЛА, капітан Прикордонної служби.

Щоб не мерзли

Учні та викладачі Хмельницької дитячої школи образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва організували розпродаж своїх робіт, щоби підтримати українських військових. Упродовж тижня зібрали майже п'ять тисяч гривень. За ці кошти куплять бійцям, які перебувають на передовій, теплий одяг, черевики, термобілизну, бушлати.

Загалом державні органи, підприємства та мешканці Хмельницького зібрали понад 7,7 мільйона гривень. Крім цього, на 320 тисяч гривень закуплено продовольства, на таку саму суму надано матеріально-технічну допомогу.

На рахунок створеного міськрадою благодійного фонду «Надія» надійшло 428 тисяч гривень пожертв, що використовуються на лікування поранених, придбання бронежилетів, кевларових шоломів, іншої амуніції. А Спілка ветеранів Афганістану передала у дві палати військового госпіталю холодильники і телевізори та дванадцять тисяч гривень на лікування.

Ірина КОЗАК.

Коштом облради

Для районних лікарень Херсонщини, які надають медичну допомогу бійцям української армії, обласна рада додатково асигнувала 120 тисяч гривень для закупівлі медикаментів та ліків. Хоча бойові дії на тимчасовому кордоні з окупованим Кримом і не ведуться, пацієнтів із числа військовослужбовців у медиків не бракує — до стаціонарів вони потрапляють і з травмами, і з простудними захворюваннями, які в окопах посеред голого степу підхопити дуже легко. Втім, періодично лікарям доводиться надавати допомогу і пацієнтам з осколковими і кульовими пораненнями: добровольці та солдати ЗСУ, родом із Херсонщини, отримують відпустку, щоб долікуватися вдома, та в дорозі рани їх починають турбувати, і тоді вони також звертаються до місцевих лікарень. Там їм, звичайно, ніколи не відмовляють, але непередбачені витрати на медикаменти для таких пацієнтів у бюджет нинішнього року не закладали, тому й знадобилися додаткові кошти.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Як бійцю АТО виграти битву з банками

Ще у травні цього року були прийняті й одразу ж набули чинності зміни до Закону України «Про соціальний та правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей». Цей документ статтею 14 гарантував запровадження кредитних канікул для військовослужбовців, резервістів та військовозобов'язаних, задіяних у проведенні антитерористичної операції. Чорним по білому законодавець прописав: з моменту призову під час мобілізації та до закінчення особливого періоду будь-які штрафні санкції, пені та відсотки за користування кредитами у банках не нараховуються. Представники Національного банку України майже одразу заявили, мовляв, таку ініціативу підтримують і комерційні фінустанови. Як розповіли «Голосу України» в одному із комерційних банків країни, бійцям не нараховуватимуть відсотки, а списуватимуть штрафи автоматично, відповідно до списків, поданих центральними органами виконавчої влади. Та, на жаль, трапляється так не завжди. Далеко непоодинокі випадки, коли бійці розповідають історії, як банківські кредитори та колектори по кілька разів на день телефонними дзвінками та погрозами (!) тероризують їх прямо на передовій.

Юристи переконують: деякі банки ігнорують дану норму закону через те, що як саму процедуру запровадження канікул, так і штрафні санкції за її невиконання чітко не прописано і публічно не поширено. Наприкінці жовтня Окружний адміністративний суд столиці задовольнив позов групи адвокатів до Кабінету Міністрів України щодо бездіяльності уряду у реалізації дії уже згадуваного закону. «Порядок реалізації цієї норми мав бути розроблений Кабінетом Міністрів України. Проте він так і не був розроблений, а банки і далі продовжували нараховувати штрафні санкції та відсотки за кредитами учасникам АТО. За позовом адвокатів суд визнав бездіяльність Кабміну неправомірною і зобов'язав його розробити відповідний порядок», — повідомили у Всеукраїнській громадській організації «Асоціація правників України». На жаль, невідомо, чи оскаржив це рішення Феміди Кабмін або ж чи збирається його виконувати. Та бійцям-учасникам АТО радимо самостійно подбати про те, щоб банк, у якому свого часу вони взяли кредит, не забув про існування на законодавчому рівні заборони нараховувати пеню, штрафи та відсотки за користування кредитами. Що для цього потрібно зробити? Про всяк випадок самостійно (можливо, щоб це зробила довірена особа, член сім'ї) повідомити банк про те, що Вас було мобілізовано на службу. Як? Подавши письмову заяву (зразок надруковано нижче) до відділення фінустанови, у якій укладалася кредитна угода. До заяви необхідно додати копію мобілізаційного розпорядження та військового квитка, які міститимуть відмітку про дату призову на військову службу. В ідеалі, для зведення до мінімуму спроб фінустанови ухилитися від виконання цієї норми закону, дані копії мають бути завірені особистим підписом позичальника, а сам підпис позичальника завірений його безпосереднім військовим командиром або нотаріусом. Заяву-звернення до банку потрібно підготувати у двох примірниках. Один лишити фінустанові, інший — собі.

Важливо! Вимагайте, щоб працівник банку належним чином зареєстрував ваше звернення і на вашому примірнику поставив відмітку про його отримання або ж як мінімум зазначив вхідний номер вашої заяви. У випадках, коли працівники банку відмовляються приймати вашу заяву і належним чином її реєструвати, пакет документів, які вже згадувалися, потрібно надіслати поштою — рекомендованим листом із описом. У подальшому, якщо справа дійде до суду, це буде доказом того, що ви належним чином повідомили банк про зміну ваших життєвих обставин.

Зразок заяви до банку (надання кредитних канікул, зменшення % ставки).

Начальнику відділення «БАНКУ»

____

від позичальника ____________________

Паспорт ____________________, виданий

____

Поручителя позичальника ______________

Паспорт ____________________________,

Шановний(а)____________!

Станом на __.__.____ року я, ______________, користуюся споживчим кредитом (або зазначається інший вид кредиту, відповідно до договору військовослужбовця з установою банку), який наданий «БАНКОМ». Договір про надання кредиту № ____________ від __/__/____ (далі - Договір). Кредит мені видано __________ відділенням «БАНКУ», на суму _________ (Прописом тисяч грн. ___ коп.) гривень на купівлю ________ (зазначається у разі отримання споживчого кредиту).

У зв'язку з призовом мене на військову службу в Збройні Сили України згідно Указу Президента України від 17.03.2014 № 303/2014 "Про часткову мобілізацію", враховуючи умови проходження військової служби в польових умовах, та не маючи на даний час змоги вчасно та в повному обсязі дотримуватись встановленого графіку погашення заборгованості, та згідно з п. 15 статті 14 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» прошу:

1. Тимчасово перенести строки оплати, як основного боргу, так і відсотків, що нараховані по ньому на період проходження військової служби (або може зазначатись клопотання про надання відстрочки у сплаті відсотків за користування кредитом на зазначений період).

2. Не застосовувати штрафні санкції за кредитними зобов'язаннями на зазначений період, до моменту моєї демобілізації.

3. Скасувати виплату відсотків або змінити відсоткову ставку, обумовлену в п._____ Договору, в сторону зменшення до ___ % (прописом), на період військової служби з ________р., та скористатися цією можливістю для оплати, як основної суми зобов'язань, так і нарахованих відсотків в зазначені строки.

Дата __________ __________ ПІБ (Клієнт «БАНКУ»)

При підготовці зразку заяви, використовувались матеріали прес-служби Міноборони України.

Моя доля назавжди пов'язана з Батьківщиною

ЛИСТ ІЗ ФРОНТУ

Закінчується рік, напевно, найбагатший на події рік в історії України. Він не просто змінив життя багатьох українців, він вплинув на перебіг світових процесів. На планеті знову виявилася країна, яка не приховує своїх амбіцій бути володарем всесвіту і прагне прославитися не досягненнями науки або культури, а агресивною зовнішньою політикою. Але світ уже не буде таким, яким був колись, і Україна змінилася назавжди. А відбулося це на Майдані, коли багатотисячний хор заспівав Державний гімн не з примусу, а із щирою рішучістю «душу й тіло покласти за волю». І вже ні кулі снайпера на Інститутській, ні танки Путіна не змогли змінити нашого шляху в Європу, яка відразу стала символом нового життя, а не просто географічним терміном.

Так і я, росіянин за національністю, перестав себе ідентифікувати з Росією і «русскім міром», і зробив остаточний вибір: «Моя доля назавжди пов'язана з моєю Батьківщиною — Україною». Я мешкав на території АР Крим, і Путін, анексувавши мою малу батьківщину, «подарував» мені громадянство РФ. Спасибі, звичайно, за «честь», але я патріот моєї рідної і єдиної країни: коли була оголошена мобілізація на її захист, я не роздумуючи вирушив у військкомат на території материкової України. І тепер я солдат наших Збройних Сил. Зі мною в підрозділі служать такі самі, як і я, загалом, мирні люди, за винятком командира — кадрового військового, підкреслюю, єдиного на весь підрозділ. У зоні АТО ми вже понад два місяці. За цей час і командування, і сепаратисти змогли переконатися, що наш підрозділ спроможний виконати поставлені перед нами завдання, і виконати з честю.

Не приховуватиму, що під час формування не всі мобілізовані бажали чесно служити своїй країні. Дехто намагався уникнути виконання громадянського обов'язку. Але вже в АТО прибула повністю боєздатна, і, найголовніше, патріотично налаштована частина. А підтримувати цей настрій допомагають волонтери. Уся країна об'єдналася в щирому пориві допомогти своїм бійцям. Саме завдяки допомозі простих українців наша армія лише за півроку перетворилася на справжню силу, готову протистояти зовнішній агресії. Адже для всього світу не таємниця, що без російської армії непорозуміння історії «ДНР» і «ЛНР» припинили б своє існування уже в серпні.

...Зволікати з реформуванням армії подібно смерті. Вже зараз треба діяти швидко і жорстко. Правильно, що створена асоціація волонтерів при Міністерстві оборони і її треба використовувати під час інспектування частин. Адже людей випадкових в армії багато і погони в них на плечах здебільшого незаслужені. Не треба нікого жаліти: мовляв, йому до пенсії рік залишився, не будемо його чіпати. Якщо інспекція виявила порушення (а вони на поверхні), то цього майора, полковника або генерала треба, не замислюючись, відправити командувати взводом на передовій. Відмовиться — звільнити без жалю. Саме офіцерський склад нашої армії відповідає за її плачевне існування. Вони забули, що, коли офіцер не згодний з командуванням, він зобов'язаний, сказавши «Маю честь», подати рапорт на звільнення. Якщо цього не було зроблено, отже, їх улаштовувало знищення армії високопоставленими покидьками.

Проте не хочеться закінчувати на сумній ноті. Все-таки всупереч і внутрішнім, і зовнішнім ворогам українська армія відроджується, як Фенікс із попелу, і саме мобілізовані патріоти не за страх, а за совість протистоять агресії на сході країни. Нам ніхто не перешкодить на обраному нами шляху в нове майбутнє, майбутнє наших надій.

Михайло НОВОСЕЛЬЦЕВ,
військовослужбовець 28-ї окремої механізованої бригади.

Гуманітарна допомога з... янголами та молитвами

Із двох міст-побратимів Вінниці — американського Бірмінгема та польського Кельце — надійшла гуманітарна допомога для бійців АТО.

Американці передали індивідуальні аптечки для швидкої допомоги, кровоспинні, знеболювальні та інші медичні препарати, ліки. У польському місті Кельце громада зібрала сто тисяч злотих, вирішуються організаційні питання, на які потреби їх витратити.

— Коли відкрили посилки з Америки, звернули увагу на написи маркером на упаковках, — розповідає радник міського голови Вінниці Ольга Парвадова. — Вони були англійською. Почали перекладати і зрозуміли, що це індивідуальні побажання бійцям. Слова дуже зворушливі: «Я молюся за твою безпеку», «Швидкого одужання», «Нехай янголи охороняють тебе».

Пані Ольга каже, що під кожним з них написали відповідник українською мовою, щоб бійці могли прочитати побажання з далекої Америки. Під час її телефонного спілкування з американцями ті повідомили, що допомогу збирали в організаціях Бірмінгема, надали її окремі громадяни, які самостійно купували медичні препарати. Наголошували, що це тільки перша спроба. Надалі вони продовжать підтримувати тих, хто захищає державу.

У міській раді уточнили, що отриманий гуманітарний вантаж розподілять серед вінницьких підрозділів, що перебувають у зоні АТО, а також серед військових частин Вінницького гарнізону, куди прибувають бійці на ротацію.

Виконувач обов'язків міського голови Вінниці Сергій Моргунов від імені територіальної громади міста надіслав подяки очільникам міст-побратимів Бірмінгема та Кельце за небайдужість їхніх громадян та підтримку вінничан у нелегкий для нашої держави час.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Без російської армії непорозуміння історії «ДНР» і «ЛНР» припинили б своє існування уже в серпні

«У будинок влучив снаряд, а мене хвилею викинуло на вулицю»...

Історія 80–річної Ганни Антохіної, яка завдячуючи добрим людям знайшла дах над головою

Залишитись без даху над головою, пережити бомбардування, голодування та втечу з рідного міста туди, де всі чужі, але немає війни, майже у 80-річному віці — така гірка доля випала Ганні Іллівні Антохіній з Донеччини.

Така доля спіткала нині десятки, а то й сотні тисяч українських жінок зі сходу України — бабусь, матерів і сестер. На прикладі цієї жінки ми можемо лише уявити всі біди, горе та негаразди згорьованих війною жінок...

Нині бабуся Ганна знайшла свою домівку — в Онуфріївському геріатричному пансіонаті (ОГП), та навіть за це дякує Господу та добрим людям. Жінка із задоволенням погодилась на спілкування, дізнавшись, що її життям в установі цікавляться журналісти, та щиро зрадівши гостям. Та й хто ще провідає її за сотні кілометрів від рідної домівки, від якої залишились самі руїни?!

Ганна Антохіна мешкала на околиці Донецька, поблизу аеропорту. Трагічні події в її житті розпочалися 10 квітня, коли помер чоловік, який понад 40 років пропрацював токарем на заводі і завжди був її надійним плечем. А через два місяці почались обстріли. В той час, як у самому місті мали місце незначні руйнування, на Путилівці (мікрорайон, де мешкала Ганна Іллівна) обстріли були нищівними — і для людей, і для будівель.

«Обстрілювали не тільки аеропорт. Зруйнували шахту імені Засядька, автовокзал, багато адміністративних приміщень та житлових будинків, — розказує переселенка, не приховуючи сліз. — Але я нікуди не хотіла виїздити, думала, що все скоро скінчиться»...

Син, після 25 років роботи в «гарячому цеху» на металопрокатному комбінаті, став інвалідом. Від пережитих бомбардувань у нього стався повторний інсульт. Разом із сім'єю виїхав до Бердянська.

Під обстрілами Ганна Іллівна прожила цілий місяць і, може, й досі залишалася б у тому пеклі, якби не зруйнували житло.

«У мій будинок влучив снаряд, а мене викинуло вибуховою хвилею на вулицю, — згадує жінка. — Я втратила свідомість, скільки пролежала на грядці — не пам'ятаю. Квартира й флігель згоріли».

Спочатку телефонувала і в міліцію, і рятувальникам, і в Червоний Хрест, бо залишилася гола й боса, без даху над головою та без копійки коштів. Зрештою додзвонилась онучці. Та знайшла номер телефону місцевого таксиста, який погодився вивезти бабусю в мікрорайон Південний м. Красноармійськ. Далі волонтери переправили її в саме місто. Там бабуся два місяці пробула в лікарні.

Тамтешні волонтери дали їй постільну білизну, трохи одягу та коштів. Далі через Червоний Хрест жінка потрапила до Кіровограда. І вже звідти транзитом її доправили до Онуфріївки. Приїхала рейсовим автобусом. Від районного будинку культури рятувальники відвезли жінку в геріатричний пансіонат.

«У пансіонаті мене дуже гарно прийняли, — зауважує Ганна Іллівна. — Нагодували, скупали, переодягли, поселили в затишній кімнаті. Вдома мені довелося майже місяць голодувати — закінчились продукти й кошти, та ще було в запасі згущене молоко, то кидала його в кип'яток, тим і снідала, й обідала, й вечеряла. А тут — усе смачне, ще й до кімнати принесуть.

Пенсію Ганна Іллівна не отримує вже 5 місяців, а всі заощадження, які були, віддала синові.

«Не знаю, як вони там, — бідкається бабуся. — Якось вдалося зв'язатись з онучкою, то каже, що ніякої допомоги, ні хоча б ліків, ніхто не надає. А житло в Бердянську доводиться винаймати. Син — паралізований, не говорить».

На запитання про її теперішні потреби Ганна Іллівна скромно махає рукою: «Головне — є дах над головою, тепло, їсти є що. Як подумаю, як у зиму залишились мої земляки під бомбардуваннями — це просто жах. Живуть по підвалах, голодні»...

Але все ж, зауважує, ще одна тепла кофтина не завадила б, і якийсь сарафан чи плаття, тепле взуття та хустка, ковдра. А якщо з продуктами хтось може допомогти, то дуже була б вдячна, особливо — за молочні. До хвороби з ногами, цукрового діабету, додалися через погане харчування ще й проблеми зі шлунком.

«Була б пенсія, прикупляла б хоч трохи чогось, — каже жінка. — Може, якихось продуктів, чи ліків»...

Наразі, за словами директора ОГП В. Швачки, триває оформлення документів на постійне місце проживання Ганни Іллівни в пансіонаті. Журналісти з'ясували особисто в начальника головного управління Пенсійного фонду України в області Людмили Поліщук, побувавши в неї на прийомі, питання переведення пенсії Г. І. Антохіної в Онуфріївку. З'ясувалося, що пенсійна справа переселенки наразі знаходиться у Красноармійську. Переведенням пенсійних виплат для тимчасово переміщених осіб з цього району займається управління Пенсійного фонду України в Полтавській області, але на даний час йому не вдається встановити зв'язок з управлінням ПФУ в Красноармійському районі. Як тільки цей зв'язок буде встановлено і до Онуфріївки надійде пенсійна справа Ганни Антохіної, їй одразу почнуть виплачувати кошти. Л. Поліщук взяла це звернення під особистий контроль.

Руслана СОРОКА,
Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Бабуся і сусідка по кімнаті жителька Кіровоградщини Людмила Таровик дуже добре ладять, як справжні українки.

Фото Руслани СОРОКИ.

ДОКУМЕНТ ЕПОХИ

Визволення — через дві зупинки

Ми розглядаємо топографічні мапи, щоб зрозуміти перебіг бойових дій на Донбасі. А за лінією фронту прості люди живуть за іншою топографією: як дійти до магазину і в якому із сусідніх дворів лягають снаряди. Щойно ми одержали з Донецька кілька віршів нашого читача, імені якого не називаємо зі зрозумілих причин. Його цикл зветься «Віршовані враження із зони зараження». Ці твори — не шедевр лірики, зате цікавий документ епохи. Ось кілька з них:

***

Коли ще тільки починалась
стрілянина,
То кіт наш вмить ховався
під диван.
А зараз звик, хай бахка
хоч годину,
Раз не тіка хазяйка —
він біля неї пан.

***

Бахкають і вдень і уночі...
Господи, чому ж їм там
не спиться?
Та вони усі ж там молоді...
Схоже, в них дитя
не народиться.

***

За вікном дивлюсь —
густий і чорний дим,
Знову щось солідне
розбомбили...
Ну нащо було туди
стріляти їм?
Хай би вже як рейдери
ним заволоділи!

***

Тролейбуси ходять по місту,
Народу в салонах чимало.
І ходить все майже
за графіком,
Як це і раніше бувало...
Хоча і нема контролерів,
Проїжджі квитки
компостують.
Мабуть, ці часи вибухові
Їхню совість міцніше
гартують...

До речі про топографію громадського транспорту. Одна наша читачка написала з Донецька електронного листа: «Вчора хтось в салоні автобуса розмовляв по телефону, досить голосно, й першою фразою була така: «Да, я уже на Украине!». Я зацікавилася, бо вже мало хто нині тут так висловився б. А згодом зрозуміла, що то ми проїжджали повз магазин, який колись називався універсам "Україна".

Щось схоже було трохи раніше: я їхала в тролейбусі й одна жінка раптом спитала у пасажирів: «Кто знает, когда будет освобождение Донбасса?». Люди замовкли і просто заціпеніло дивилися на неї. Жінка повторила запитання, не розуміючи, чому ніхто не може відповісти — коли ж буде визволення Донбасу!?

Аж те почув водій і вигукнув із кабіни: «Через две остановки!».

Садибу загиблого героя обстоюють усією громадою

Вибиратися з банківських «пасток» бійцям АТО часом складніше, ніж з оточення терористів

Родину загиблого добровольця викинули на вулицю

Сім'я бійця батальйону міліції особливого призначення «Херсон», який загинув під Іловайськом, втратила не тільки єдиного годувальника, а й дах над головою. Ще до того як вступити у батальйон добровольцем, 43-річний глава родини узяв банківську позику для купівлі власного будинку. Але грошей повернути не зміг — спочатку втратив роботу, а потім за покликом серця пішов рятувати країну. А віддавати потрібно було чимало: разом з відсотками та пенею «набігло» майже шістдесят тисяч євро!

Як відомо, військовослужбовців, котрі воюють на сході України, фінансові установи повинні звільняти від сплати відсотків, а за потреби і відтермінувати виплату позики. Але тут випадок виявився складнішим — ще до вступу добровольця у батальйон суд уже надав комерційному банку право стягувати борг шляхом продажу заставної нерухомості. Рішення набрало чинності — і Державна виконавча служба заарештувала нерухомість. У той час, коли загиблого представили до нагородження орденом «За мужність», його дружину та дочку-школярку примусово виселили з помешкання.

Борг списали, але дім не повернули

Хтозна, як надалі повернулася б справа, якби про безвихідь у родині загиблого добровольця не дізнався начальник обласного управління Нацбанку України Андрій Граділь. Він особисто звернувся до керівництва фінустанови, залучив до перемовин облдержадміністрацію, журналістів, волонтерів, бойових побратимів військового.

— Голова Херсонської облдержадміністрації Андрій Путілов на зустрічі з бійцями батальйону «Херсон» обіцяв докласти всіх зусиль, аби родина героя повернулася в свій будинок. Потім він повторив цю обіцянку, виступаючи по телебаченню. Сподіваюся, керівник обласної виконавчої влади дотримає слова і справедливість буде встановлено, — каже командир батальйону «Херсон» майор Ігор Буша.

Спільними зусиллями дещо таки вдалося: банк списав усю заборгованість та відсотки по ній без будь-яких зустрічних зобов'язань. Але тепер ще треба зупинити виконавче провадження, через суд укласти мирову угоду про відсутність будь-яких претензій до позичальника з боку кредитора, вирішити питання зі сплатою податку на повернену нерухомість. Тільки тоді родина добровольця знову зможе господарювати у власній оселі. На щастя, продати її для відшкодування позики виконавча служба просто не встигла.

Захистити захисників

— Звичайно, проблема повернення позик стосується не тільки сім'ї загиблого прапорщика батальйону «Херсон». Кредити мають ще 185 військовослужбовців — мешканців Херсонщини. Багатьом з них поперхав вже було порозумітися з позичальниками — працівники банківських представництв стояли на сторожі фінансових інтересів працедавця. Але ми зустрілися з ними, розтлумачили нюанси нового законодавства стосовно захисту прав родин мобілізованих. Так дійшли згоди про надання законних пільг для цієї категорії позичальників. І на всі їхні прохання відстрочити виплату зрештою отримали згоду, — підсумовує начальник управління НБУ в Херсонській області Андрій Граділь. — Хоча питання тут не тільки в дотриманні вимог закону, а насамперед — патріотизму та совісті. Коли хочемо обстояти країну, треба підтримувати її оборонців усім чим можемо.

Як стало відомо

Херсонська облдержадміністрація наразі створює Координаційний центр допомоги військовим. Для нього уже підшукують окреме приміщення. Мета діяльності нової структури — налагодження зв'язків між волонтерськими організаціями, владою у районах краю та військовими частинами. Тепер волонтери матимуть повну інформацію, чого саме бракує в конкретному підрозділі ВСУ, і зможуть швидко доправляти туди все найнеобхідніше.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Тиша: знову дмемо на воду

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Те, що тимчасові рамки режиму припинення вогню на Донбасі не встановлені, підтвердив і начальник Генштабу — головнокомандувач Збройних Сил України Віктор Муженко. Він зазначив, що «коли будуть гарантії того, що вогонь справді припинено, ми говоритимемо про виконання інших заходів щодо стабілізації обстановки на сході України». Хоча раніше він казав, що режим тиші оголошений силами АТО на невизначений час.

Нагадаємо, усі попередні мораторії «на вогонь» у гарячих точках нашого сходу були зірвані бойовиками та російською стороною, яка їх підтримує. Однак офіційний Київ продовжує використовувати дипломатію для встановлення нехай навіть «поганого миру» на своїй території. Рішення оголосити черговий антракт у театрі воєнних дій досягнуто тристоронньою контактною групою (Україна—Росія—ОБСЄ).

Її чергове засідання за участі представників так званих самопроголошених республік ДНР і ЛНР (на чому наполягала Москва, яка категорично відмовляється визнавати себе учасником конфлікту) було заплановано на 9 грудня в Мінську. Однак у призначений строк не відбулося. Занадто багато було висунуто умов... Так, представники псевдореспублік вимагають від України скасування рішення РНБО, що відрізало Донбас від центрального фінансування, а також уведення в дію положень законів про особливий статус регіону та амністію. Саме денеерівці наполягали на перенесенні зустрічі на 12 грудня. Мовляв, вони були «не готові вирішувати всі питання сьогодні».

На офіційному рівні конкретна дата засідання в Мінську остаточно не визначена, заявив 8 грудня в ефірі 5 канала посол з особливих доручень МЗС України Дмитро Кулеба.

«Ми працюємо над тим, щоб зустріч відбулася, щоб було зроблено ще один крок у бік виконання Мінських домовленостей. Дуже важливо зрозуміти, що мета цієї зустрічі — саме виконання домовленостей. Але, як і в багатьох інших випадках, тут ситуація — сидимо й дмемо на воду. Тому що багато спроб щось змінити, перегрaти», — сказав Кулеба, підкресливши, що ймовірність самої зустрічі вкрай висока.

Посол заявив, що українська сторона досить зацікавлена в мінській зустрічі тристоронньої контактної групи з урегулювання ситуації на сході України і має намір добитися на ній виконання досягнутих раніше домовленостей.

На порядок денний очікуваних переговорів (як і на попередні) виноситься питання припинення вогню, відведення артилерії, а також обміну полоненими.

Україна готова до обміну полоненими у форматі «усіх на всіх». Це прописано п'ятим пунктом у Мінських домовленостях. Про це вчора на брифінгу заявив голова об'єднаного координаційного центру звільнення заручників при Міноборони Юрій Тандит. Він також пояснив, що цей центр є спільним проектом усіх силових структур України для координації загальних зусиль.

Ольга ВАУЛІНА.

Десантники отримають ще один реанімобіль

Настоятель Свято-Михайлівського кафедрального собору о. Богдан Бойко освятив реанімобіль, придбаний у рамках проекту «Бронеавтомобіль для медичної служби 95-ї окремої аеромобільної бригади від небайдужих житомирян». Це вже друга така машина — першу свяченою водою було окроплено 26 жовтня. Благодійники, які надали кошти на техніку, попросили, щоб їхніх імен не називали, бо взяли участь у цьому проекті заради порятунку людських життів, а не для того, щоб прославитися. Автомобіль був представлений громаді міста. Впродовж дня збирались кошти на медичне устаткування для нього — кардіомонітор, систему вентиляції легенів, дефібрилятор тощо.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото прес-служби Свято-Михайлівського кафедрального собору.

Будівельний ліс для бліндажів

П'ятнадцять кубометрів будівельного лісу для спорудження окопних бліндажів і стільки ж паливних дров для обігріву вояків учгерове виділило на допомогу захисникам рубежів України держпідприємство «Міжгірське лісове господарство», яким керує Іван Барна. Цього разу — для потреб бійців Мукачівського прикордонного загону, в складі якого вже понад три місяці несе нелегку службу в зоні АТО і помічник лісничого Ізківського лісництва Анатолій Самборський. Цей гуманітарний вантаж доповнили й учні Ізківської ЗОШ I—II ступенів: вихованці педагогів Ганни Мишанич та Мар'яни Качайло передали відважним бійцям свої малюнки, які піднесуть патріотичний дух української армії.

Уже вдруге лісівники Міжгірщини перерахували і свій одноденний заробіток військовослужбовцям, які на сході держави боронять її від ворожих зазіхань. Це в тому числі й колегам: Анатолію Самборському, лісничому Вучківського лісництва Андрію Романишину та водію держлісгоспу Олегу Маслею. До речі, підприємство потурбувалося про їхню надійну амуніцію, забезпечивши бронежилетами та теплим одягом і взуттям. Тричі колектив лісогосподарників посилав на Донеччину для війська і продукти харчування. Коли підставляють плече допомоги, то, звісно, не гасне віра в перемогу та надія на очікуваний мир і спокій у нашій Вітчизні.

Василь ПИЛИПЧИНЕЦЬ.

Закарпатська область.

На знімку: ці букові дрова зігріватимуть прикордонників на сході України.

Фото автора.

Усі засоби прийнятні?

Більшість працюючих підприємств Луганщини, які розташовані на підконтрольній «ЛНР» території, продовжують платити податки й робити різні відрахування до бюджету України. Передусім, це такі промислові гіганти, як Алчевський металургійний завод, «Луганськтепловоз», «Трансмаш» та інші.

За словами «міністра фінансів» самопроголошеної «ЛНР» Євгена Мануйлова, «республіка» усвідомлено «пішла на це, щоб вони платили зарплату своїм робітникам». Однак у майбутньому уряд «ЛНР» вестиме переговори з керівниками великих підприємств, щоб ті платили податки в бюджет «республіки». За словами Мануйлова, нині формується так званий державний комітет доходів і зборів. Він проведе інвентаризацію підприємств, які нараховуватимуть фінансову допомогу республіці. У пошуку шляхів наповнення свого «гаманця» «ЛНР» просить Росію не поставляти в Україну вугілля тих марок, яке є в Донбасі. Керівництво «республіки» вважає, що «необхідно примусити Київ зняти економічну блокаду. Змусити їх купувати вугілля в наших шахт. Платити за нашу працю. Інакше сотні підприємств і мільйони людей будуть приречені на руйнування і голод».

Крім того, «ЛНР» планує незабаром заборонити завезення на територію, підконтрольну бойовикам, українських продуктів харчування. Населення переконують, що «ЛНР» зможе забезпечити людей недорогими продуктами власного виробництва або ж продуктами із Росії. Фахівці підрахували, що на території «ЛНР» залишилося понад двадцять переробних підприємств продовольчого сектору, і вони зможуть упоратися із завданням.

Однак у зв'язку з проблемами, що виникли з енергопостачанням, поставками сировини, відсутністю води та іншими, підприємства працюють неритмічно, деякі простоюють, тому продуктами харчування зможуть забезпечити лише 15—20% населення. А щодо продуктів російського виробництва, то слід урахувати той момент, що ціни на них будуть удвічі-втричі вищі, і населення таких цін не потягне. Отож продовольчу кризу в «ЛНР» за такого розкладу виключати не можна.

«Республіка» здає зброю, але не ту

У «ЛНР» відчули нову загрозу, що йде від... підлітків. За оперативною інформацією, у їхніх руках наразі зосереджено достатню кількість різної зброї, знайденої на полях боїв, або просто краденої. У цьому зв'язку в Луганську оголошено добровільну здачу зброї, і для цього організовано спеціальні пункти з прийому «вогнепальної зброї, боєприпасів, вибухових речовин або вибухових устроїв, що незаконно зберігаються на руках».

У «республіці» не приховують, що стривожені тим, що неповнолітні прочісують «місця бойової слави» у пошуках воєнних «трофеїв». У чотирнадцятилітнього підлітка із села Розкішного, що примикає до Луганська, виявили, наприклад, переносний ракетно-зенітний комплекс «Игла» і два заряди до нього. Усе це він знайшов у полі, де ще влітку тривали перестрілки між бойовиками і силами АТО. Найбільше підлітки «колекціонують» патрони різних калібрів, гранати Ф-1, РГД-5 і РГ-42, гранати на підствольний гранатомет, автомати Калашникова.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Заборонили мітингувати на захист прав людини

Кримським татарам не дозволили проводити в Сімферополі мітинг у Міжнародний день захисту прав людини. «Прокурор» Наталя Поклонська особисто вручила припис про заборону акції заступникові голови меджлісу Ахтему Чийгозу.

«Цей день відзначають в усьому світі. Кримські татари, які були депортовані зі своєї історичної батьківщини, хотіли вийти на площу, щоб нагадати про жорстокі репресії проти їхнього народу. Це необхідно для того, щоб таке більше ніколи не повторилося», — каже член меджлісу Ескендер Барієв.

Організатори акції, за його словами, пройшли всі етапи, передбачені російським законодавством, і вчасно подали всі необхідні заявки для її проведення. «Утім, у Криму російська влада не хоче відзначати День прав людини», — сказав Е. Барієв.

Попри це, кримські татари мають намір на центральній площі Леніна в Сімферополі все-таки провести пікет на знак протесту проти обмеження прав громадян на мирні зібрання та мітинги.

Кримчан переслідують за сприяння українській армії

Понад 300 тисяч гривень військового збору перерахували працівники кримського представництва «Укртелекому» відповідно до українського законодавства.

У прокуратурі півострова вбачають у цьому кримінал, тож матеріали перевірки спрямували до ФСБ. За результатами їх розгляду порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 282.3 КК РФ (фінансування екстремістської діяльності, скоєне особою з використанням свого службового становища).

Так званий глава кримського уряду Сергій Аксьонов заявив, що ця компанія може припинити свою діяльність на території Криму, якщо підтвердиться інформація «про фінансування керівниками організації силової операції, яку київська влада проводить на південному сході України».

В офісі «Укртелекому» у Сімферополі російські силовики вже провели обшук.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

Тренінг на полігоні

Тренінг з тактичної медицини для військовослужбовців однієї з військових частин оперативного командування «Північ», які невдовзі вирушать у зону АТО, проведено на Рівненському загальновійськовому полігоні волонтерами організації «Білі берети».

Завдяки досвідченим волонтерам-інструкторам, які мають досвід роботи в екстремальних ситуаціях, військові навчилися надавати медичну допомогу пораненим на полі бою товаришам та, в разі потреби, самим собі.

— Курс надає можливість отримати мінімальний рівень знань, необхідний кожному бійцю, щоб вижити на полі бою, — розповів координатор волонтерської організації «Білі берети» на Рівненщині Дмитро Ондрощук. — Зважаючи на щоденні порушення миру бойовиками на Донбасі, нашим завданням є навчально-тренувальна робота, незалежно від категорій військовослужбовців як у складі підрозділів, так і з кожним окремо. Навчання базується на комплексних «combat medicine» програмах НАТО.

Найближчим часом представники «Білих беретів» проведуть триденний курс з тактичної медицини для військово-медичних працівників. Про це повідомили у прес-центрі управління оперативного командування «Північ».

На знак подяки — бойовий прапор

Український прапор з особистими підписами — такий подарунок зробили захисники Донецького аеропорту школярам міста Марганця Дніпропетровської області, дякуючи за їхню допомогу.

Учні Марганецької школи №3 разом із батьками провели благодійний ярмарок. Вони підготували різні вироби і страви, які за символічну ціну продавали бажаючим. Зароблені кошти пішли на придбання необхідних бійцям АТО речей. Крім того, мешканці міста принесли на приймальний пункт ковдри, теплі спальні мішки, овочі, солодощі, консервацію і питну воду. Усе зібране через волонтерів передали в зону АТО.

Жовто-блакитний прапор, який до цього було встановлено на бронемашині однієї із аеромобільних бригад, зайняв почесне місце в музеї бойової слави школи. А найближчим часом її учні мають намір провести ще одну подібну акцію.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

Захисників привітали малюнками

Військових, які захищають Маріуполь, привітали в День Збройних Сил України мешканці та влада міста. У палаці культури «Молодіжний» перед урочистими зборами розгорнули виставку виробів прикладного мистецтва і фотовиставку «Щоденник захисників міста». Засідання із нагоди свята розпочалося з виконання Державного гімну України. Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять воїнів, які віддали життя, обороняючи Батьківщину. Особливо зворушливим став виступ дітей, які читали вірші, виконували пісні, а потім вручили присутнім у залі військовим власноруч виготовлені малюнки.

А поблизу населеного пункту Павлополь Новоазовського району українські військові вже три місяці захищають Державний прапор України, що його встановили військові розвідники на території, тимчасово підконтрольній самопроголошеній «ДНР». Про це повідомила прес-група сектору «М» штабу АТО. Захисники Маріуполя, які несуть службу в цьому районі, не дозволяють ворогу наблизитися до державного символу.

— Крайній раз на День Збройних Сил України ворожа група за допомогою гранат і гранатометів спробувала зруйнувати наш прапор. Тому за справу взялися воїни-танкісти, які протягом дня пильнували за діями бойовиків. У результаті комусь на тому боці доведеться полежати на лікарняному ліжку. Надалі ми також оберігатимемо державний прапор і не допустимо терористів на нашому напрямку, — запевнив командир одного з підрозділів.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

На знімку: маріупольські діти подарували військовим малюнки і побажання.

Фото Аліни КОМАРОВОЇ.

ТЕПЛЕ СЛОВО СОЛДАТУ

Дорогі наші читачі! Усі листи, які надходять до редакції зі словами підтримки нашим бійцям, ми передаємо адресатам. І деякі з цих листів друкуємо в середу, у спецвипуску «Голосу України», який з вашими листами також надсилаємо до зони АТО.

«Боже, збережи...»

Неймовірно теплі материнські побажання надіслала вчителька-пенсіонерка Ніна Таран із селища Сиваське Херсонської області. І її слова на підтримку бойового духу справді заряджають оптимізмом і вірою:

«Я впевнилася
в думці:
правдивий той слух,
Що й нині живе
український наш дух.
З такими Героями
в цьому двобої
На подвиги завжди
українці готові.
Мужні, сміливі,
в бою не скорили.
Пишаймося вами,
наші любимі».

А Оля із Луцька переконана, що вже зовсім скоро закінчиться ця безглузда війна і у нашій єдиній і незламній державі нарешті запанує мир, спокій і справедливість. «А ще, — пише читачка, — пам'ятайте: ми на вас чекаємо. На усіх разом і на кожного окремо!»

Пронизливим криком своєї душі поділилася з редакцією та солдатами Ольга Боднар із Чернівецької області, а Ірина Сторожук із Овруча (Житомирська область) надіслала молитву.

«Молитва матері

В церкві на коліна
стала мати,
Біля алтаря
стала благати:
«Боже, збережи
моє дитя,
Хай він не іде
у небуття.
Хай натільний хрест
його спасе.
Чи здоровим буде,
чи больним,
Тільки хай
повернеться живим.
Щоб його
не стратили кати,
Щоб раніння
були не важкі,
А у знойні і спекотні
дні,
Друг залишив,
хоч ковток води.
Більше, щоб ніколи
не страждали,
Діти і жінки
в сирім підвалі.
Щоб скоріш
відвоювали мир.
Відпаде з душі
нестерпний біль»...
Довго буде
мати причитати,
До ікони руки простягати,
Литись будуть
сльози із очей.
«Господи, помилуй
всіх дітей!».

Зізнаюся, особисто мені важко читати ці листи без сліз. Вони написані серцем кожного, кого ви, наші рідні бійці, захищаєте. І цю частину серця ми вже назавжди віддали вам. А ще — наші молитви за ваше таке цінне життя. Ми чекаємо на вас, ми знаємо, що незабаром святкуватимемо нашу спільну перемогу. Ви тільки повертайтеся живими.

Ірина ТИЩЕНКО,
заввідділу соціальних питань та листів.

СИТУАЦІЯ

Запоріжжя має шанс продовжити моду на безлади?

ПОЧАТОК НА 3-Й СТОР.

«Організаторами і замовниками цих провокацій виступають донецькі фінансові клани, котрі ввійшли у змову з окремими представниками запорізького бізнесу. Їх метою є дестабілізація ситуації в місті, встановлення контролю над міським бюджетом, коштами комунальних підприємств, розпорядження міським майном і землею», — наголошується в заяві. Додамо, що з посиланням на останню, практично всі інформаційні ресурси України анонсували «революцію 10 грудня» в Запоріжжі.

Одразу зауважимо, що диму без вогню не буває. Проти особисто міського голови в Запоріжжі ось уже не перший тиждень ведеться безпрецедентна кампанія дискредитації. Так, її заспівувачем є медіа, котрі пов'язані з бізнесом донецького олігарха, який нині міняє, щонайменше, ділову прописку на Запоріжжя. Тим часом міський голова і справді в незавидній ситуації — його немає кому захистити. Бо, прийшовши до влади під прапором «Батьківщини», він за якийсь рік уже очолив міську організацію ПР. Практично весь 2014 рік О. Сін маневрував «між нашими і вашими» і таки втримався на посаді. Однак це дорого коштувало місту загалом. Адже політика «ні риба — ні м'ясо» призвела до того, що кадровий спадок двох попередніх «смотрящих» (від тих-таки «донецьких») не подолано. Посилаючись на відсутність повноважень, міський голова не став чіпати навіть структури, спеціально придумані для контролю зганими «смотрящими» за грошовими потоками в ЖКГ. Як результат, життєво важлива для міста галузь на межі повної катастрофи.

І ще. Запоріжжя, на відміну від багатьох інших міст, звичне до постійних «революцій» і зміни міського голови. Так, це не Енергодар, де міський голова, який відсидів на посаді кілька років, вважається «довгожителем». Однак починаючи з 1998 року жоден керівник Запоріжжя не допрацював до кінця своєї каденції. Олександра Головка «пішли» після наради в його кабінеті директорів найбільших підприємств міста. Закулісся того рішення відоме із записів так званих плівок Мельниченка. Його наступник, міліцейський генерал Олександр Поляк, несподівано помер за загадкових обставин, не попрацювавши і трьох років. Євген Карташов допрацював три роки до наступних виборів, однак уже вибори 2010-го зустрічав у статусі відставника. За власним бажанням... Олександр Сін у 2010 році переміг не тому, що, так би мовити, за нього голосували, а тому, що Запоріжжя проголосувало проти Володимира Кальцева, під якого й готували посаду міського голови. У тому числі й шляхом усунення з неї Є. Карташова. Через те, як мовиться, пережили голод — переживем і достаток...

До речі, єдиним, хто відреагував на заяву О. Сіна, стало міліцейське відомство. Мовляв, у нас таких даних немає. Що для пересічного запоріжця просто нічого не означає.

Через те місто сьогодні в очікуванні. Все, знаєте, може бути. І «коридор» на Крим кремлівський володар не обов'язково пробиватиме танками. Про це днями і грузинський екс-президент Михеїл Саакашвілі заявив...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

8 грудня минув рік після знесення пам’ятника Леніну в центрі Києва. Після цього масовий «ленінопад» розпочався по всій країні. Було знесено постаменти вождю в усіх обласних центрах, окрім Запоріжжя, Донецька, Луганська і Сімферополя. Серед лідерів — Хмельницька та Вінницька області. За 2014–й демонтовано 504 монументи. На момент розпаду СРСР в Україні налічувалося понад 5,5 тисячі пам’ятників вождю пролетаріату, а нині — майже 1700, *зазначає прес–служба Українського інституту національної пам’яті*

Випробування голодом: злочин
Зі шпальт архівних газет

Яку ціну довелося заплатити українським хліборобам та їхнім дітям, через які жахи довелося пройти тим, хто вижив у 1922—1933 роках, міркуйте самі за архівними матеріалами тогочасних газет** (всі документи подано мовою оригіналу зі збереженням стилю та орфографії). **Я лишень додам, що здебільшого центральні газети того періоду майоріли одами вождю народів, звітами про виконання та перевиконання планів, інформаціями про постійні здобутки радянської влади і «загниваюче» життя в капіталістичних країнах...

«Голод на юге Украины

В губерниях, пострадавших в прошлом году от неурожая, снова начался голод. Нужна немедленная помощь.

...целый ряд сообщений с мест пострадавших в прошлом году от неурожая, снова вопиет о наступающем голоде, о новых голодных смертях.

Сводки Екатеринославщины, Запорожья и Николаевщины напоминают о том, что снова на голодном фронте неблагополучно.

1 октября в Запорожье голодающих 121.209 человек. Это те селяне, которые имеют до 1 десятины посева. С ноября начнут голодать имевшие 2 десятины... К 1 января цифра дойдет до 286.505 человек...

Газета «Красное Запорожье» пишет, что в каждом письме селянина встречается одна и та же фраза — «волость наша вновь обречена на голодную гибель»...

У нас нет еще точных сведений о Донецкой и Одесской губерниях, в которых количество голодающих не меньше, чем в других губерниях.

Специальная комиссия ВУЦИК’а об’езжает в настоящее время голодные губернии Украины, для выяснения положения дел.

В некоторых губерниях уже снова наблюдаются массовые случаи смерти от голода. В Тягинской вол. Херсонского уезда, потерявшего в прошлом голодном году половину своего населения, за последние дни умерло от голода 10 чел.

Помня ужасы голодного года, селянство, доведенное до отчаяния, запасается какими угодно «суррогатами», вплоть до человеческого мяса. Так, в Николаевской губ. в Днепровском уезде обнаружены были 10 пудов засоленного человеческого мяса.

Можно ли надеяться, что сами голодные губернии справятся с помощью своим голодающим уездам?..»

Із газети «Коммунист» №228 (320), 5 жовтня 1922 року.

«Голод

В уездах Николаевском и Херсонском голод будет не менее тяжелым, чем в прошлом году. В Днепровском уезде положение в отношении голода на 30—40% улучшилось; Елисаветградский уезд можно признать совершенно благополучным и из списка голодающих уездов мы вычеркнули его со спокойной совестью. Самое тяжелое состояние переживает Херсон с уездом, если не принять срочных мер по оказанию помощи населению Херсона, то он через некоторое время будет числиться существующим только на географической карте: население частью разбежится, частью вымрет. В настоящее время из 130 тысяч населения Херсона осталось только до 40 тыс. человек. 60% домов — пустые и 50% из них настолько разрушены, что от восстановления их нужно отказаться.

Несмотря на энергичные меры по оказанию помощи голодающему населению Херсона, в городе все же голодают десятки тысяч людей; возобновилась смертность на почве голода, прекратившаяся в июле-августе; на улицах, как и в прошлом году, поднимают истощенных, опухших от голода людей; снова началось приостановившееся летом бегство из города: поезда отходят из Херсона переполненные беженцами в урожайные губернии. В виду отсутствия в Херсоне промышленности и обнищания населения торговля не развивается. В трех указанных уездах Николаевщины о ликвидации губпомгола не может быть и речи».

Й одразу поряд інша стаття.

«Пограничный уезд (Из беседы с тов. Нехворостиным)

Одно из крупнейших наших достижений — это значительное усиление нашего сельского советского аппарата. Мы достигли этого путем снятия ряда ответственных работников с работы в самом Проскурове. Конечно, работа уездных учреждений от этого несколько пострадала, но мы не жалеем. В сравнении с теми результатами, которых мы достигли усилением волостей, эти перебои в самом «уезде» ничего не значат. Наоборот, у нас стоит на очереди дальнейшее снятие работников для направления их на село.

Каково у нас настроение села? Село на стороне Советской власти. Бандитизм у нас редок и не питается местными источниками. Крестьянство занято сейчас своими хозяйственными делами и петлюровщиной интересуется мало...»

Із газети «Коммунист» №234 (326), 12 жовтня 1922 року.

Стан дитячого населення України

У Колегії Наркомосвіти було заслухано доклад про стан організованого дитинства в містах України, нещодавно обслідування установило, що фізичний стан дитячого населення кепський.

Лише половина будинків відведених дитбудинкам і школам, відповідає свойому призначенню. Решта не задовольняє санітарним вимогам.

У наслідок надмірного переповнення дитбудинків, у них не вистачає потрібної кількости кисення, а саме в 46,5% усіх дитбудинках. Не вистачає потрібної кількости кисення у 33,5% школ, але взагалі ця цифра не виявляє справжнього стану тому, що в школах бувають часті зміни учнів, а крім того нема жодної вентиляції.

У багатьох дитбудинках діти сплять по два, по три і по чотири чоловіка на одному ліжку. Харчування дітей не задовольняюче, діти одержують взагалі 50% нормального пайка, крім того їжа буває дуже одноманітна.

Особливі ненормальності спостережено в харчуванні дітей, що перебувають у школах, де після звичайних занять діти працюють у гуртках, а потім відбуваються зібрання «Юного Спартака». Тут дитина часто перебуває 7—8 годин без перерви й без харчів.

У наслідок всіх цих умов стан здоровля організованих дітей визнано за погрозливий. Задовольняючий стан розвитку й харчування виявлено в дитбуддинках лише у 40,4% дитячого населення, а в школах у 60,1%. Виснажених, мало кровних, з нахилом до сухот — у дитбудинках виявлено 36,2%, хворих на коросту та стригучі лишаї — 5.800.

Серед неорганізованих дітей на Правобережжі зареєстровано 30.000 хворих на коросту й стригучі лишаї, а на Лівобережжі — 20.000. Багато дітей (більш 36%) страждають від виснаження. Це кандидати на сухоти. Розвиток сухот серед дітей набирає де-далі більших розмірів.

Незадвольняючий стан здоровля дітей відбивається на їх психиці. Катеринославська поліклініка, де є психометричний кабінет, обслідувала 500 дітей з дитбудинків нормального типу, при чому виявлено дітей з нормальним інтелектом 54,9%, дітей відсталих — 45,1%. Психіка дітей не урівноважна, діти дуже нервові.

Колегія Наркомосвіти намітила низку заходів до поліпшення стану дітей...

Взагалі центральні органи звертають пильну увагу на стан дитячого населення, але для того, щоб від разу поставити дитбудинки і школи в нормальні умови, звичайно, не вистачить ні центральних коштів, ні коштів ще не зміцнілого місцевого бюджету. Ось чому слід притягнути до участи в цій справі найширші кола робітничо-селянського суспільства.

Із газети «Вісті», Ч 29 (1022), 6 лютого 1924 року.

ВІСТІ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ РАД РОБІТНИЧИХ, СЕЛЯНСЬКИХ ТА ЧЕРВОНОАРМІЙСЬКИХ ДЕПУТАТІВ
Вівторок, 7 листопада 1933 р. № 253
РІК ВИДАННЯ XIV

16 жовтень

Під прапором ВКП(б) і її ленінського ЦК на чолі з тов. СТАЛІНИМ—вперед до нових перемог! Вище прапор ВКП(б) — організатора Жовтневої революції!

ВЕЛИКА ПЕРЕМОГА БІЛЬШОВИКІВ УКРАЇНИ — ПЛАН ХЛІБОЗДАЧІ ВИКОНАНО

ЦК ВКП(б)— Сталіну, Кагановичу, Молотову

Виконуючи постанову ЦК ВКП(б) від 24 січня і вказівки вождя партії та робітничого класу тов. СТАЛІНА—зробити цей рік останнім роком труднощів, а колгоспи більшовицькими і колгоспників заможними,—українська партійна організація, розгорнувши по-більшовицькому боротьбу за зміцнення колгоспів, за піднесення сільського господарства, достроково і цілком до 6-го листопада закінчила хлібоздачу з усіх культур і по всіх секторах.

У цій перемозі вирішальну ролю відограла та величезна допомога, яку подали ЦК ВКП(б) та РНК Союзу колгоспам та одноосібникам України навесні 1933 року насінням, харчами та фуражем, а також величезною кількістю тракторів, автомобілів, комбайнів та інших сільськогосподарських машин.

Ця перемога стала в наслідок більшовицької боротьби української партійної організації, комсомольців, робітників, ударників, колгоспників та колгоспниць за здійснення на ділі постанови ЦК ВКП(б) — вивести сільське господарство України з проривного стану на передові позиції.

Цієї перемоги українська партійна організація домоглася за безпосереднім проводом ленінського ЦК ВКП(б) і любимого нашого вождя тов. СТАЛІНА, в боротьбі за генеральну лінію нашої партії, в боротьбі проти правих та „лівих" опортуністів, троцькістів і буржуазних націоналістів.

Більшовики України, ЦК КП(б)У, робітничо-селянський уряд України запевняють ленінський Центральний Комітет ВКП(б) і вас, дорогий тов. СТАЛІН, що будемо з такою ж самою непохитною наполегливістю запроваджувати в життя постанови ЦК ВКП(б) і ваші вказівки, кріплячи індустрію та колгоспний лад, розвиваючи українську соціалістичну культуру, зміцнюючи обороноспроможність країни, підвищуючи бойову міць нашої славної Червоної армії,—зробимо Радянську Україну квітущою країною, ще могутнішою підпорою великого Радянського Союзу.

С. КОСІОР.
П. ПОСТИШЕВ.
В. ЧУБАР.

«Велика перемога більшовиків України — план хлібоздачі виконано
ЦК ВКП(б) — Сталіну, Кагановичу, Молотову

Виконуючи постанову ЦК ВКП(б) від 24 січня, вказівки вождя партії та робітничого класу тов. СТАЛІНА — зробити цей рік останнім роком труднощів, а колгоспи більшовицькими і колгоспників заможними — українська партійна організація, розгорнувши по-більшовицькому боротьбу за зміцнення колгоспів, за піднесення сільського господарства, достроково і цілком до 6-го листопада закінчила хлібоздачу з усіх культур і по всіх секторах...», — **з пафосом повідомляє на першій шпальті газета «Вісті» №253 за 7 листопада 1933 року** *(на знімку).*

«Дай» і «на»

Якось ще у 20-му році один із товаришів розповідав мені про такий випадок. Прийшлося йому поїхати на село «агітнуть». Під час промови він сказав кілька слів і про комуну. Селяни і вчепилися за те слово і пішла писать губернія.

Один дядько виходить і так собі насмішкувато говорить:

— Да... Так значиться комуна. Да... Хороше діло. Хороше... А як на мене, то, товариші, комуна ось що... **Кому на, кому ні, кому дуля, кому дві...**

Не забуваймо, що це було на Правобережжі, в часи жорсткого військового комунізму, у привійськовій смузі, коли у нас була розверстка. Республіка напружувала всі сили у боротьбі з навалою панської Польщі, навколо нишпорили численні банди, і радянській владі часто не приходилося кой-кого гладити по головці.

Війна вимагала коштів, витрат. І радянська держава брала, брала і ще раз брала, кажучи селянам:

— Головне завдання тепер, — це відстояти революцію, землю від поміщиків, фабрики й заводи від капіталістів. Коли ми це зробимо, коли закріпимо за собою владу, то робітники і селяне зможуть між собою порахуватися. А поки що давайте в борг...

— Все дай та дай, а коли ж буде на? — такі запитання можна було чути від селян і 21 і в 22-му і, навіть, в 23 році, хоча далеко менше...

Коли нам треба сказати селові «дай», то подивіться, що робиться. Скликається комісія, одна, друга, третя, при Губкомі, Губвиконкомі і т. д. і т. п., пишуться обіжники, тези, мобілізуються сили, все і вся приводиться в рух і всі усюди говорять одно:

— Дай!...

Зовсім іншу картину спостерігаємо в такому випадкові. Радянська влада оголошує які-не-

...влади — трагедія народу періоду 1922—1933 років

будь пильги населенню. Пишеться постанова у Харкові, вона іде по пошті до Губвиконкомів, далі до Окрвиконкомів, ще далі, до Райвиконкомів і там застряє, бо часто немає ні паперу, ні машинки, на чому і чим би там ту постанову надрукувати.

Тут уже рідко бувають комісії, вже не мобілізуються сили, не кричить так газета. Все проходить тихо, сумирно в адміністративному порядкові.

Я не буду доводити, чи правильно це, чи не правильно. Висновок ясний для кожного. А раз так, то треба такий стан змінить.

Радянська влада вже тепер, в невимовно тяжких економічних умовах, починає давати. А село про це не знає, а село про це невідає. Частіше воно чує «дай», і майже ніколи не чує «на».

Кінчаю і кажу:

— Ми так само, з таким же напруженням повинні мобілізувати свої сили на село не тільки тоді, коли нам треба щось із села взяти, але і тоді, коли ми видаємо декрета чи постанову, яка поліпшує або хоче поліпшити становище села, його добробут, його побут.

Цього ж поки-що, за дуже малими випадками, не робимо. Але в дальнішому ми це зобов'язані робити.

П. ЛІСОВИЙ.

Із газети «Вісті» за 3 лютого 1924 року.

«Коли не в колективі — не смій танцювати!»

У селі Сокілець Козятинського району на Бердичівщині так щиро взялися за повне усуспільнення зерна, що не залишили зовсім харчів для селянської худоби. Збиралися усуспільнювати пізніш і худобу, але минали тижні й місяці — худоба залишалася у господарів, а годувати її було нічим.

Були намагання якнайскоріше підвищити відсоток колективізації. Тому тих, хто вагався вступати до колгоспу, позбавляли можливості купувати що-небудь у кооперативі, загрожували позбавленням права голосу тощо.

А голова сільради тов. Павлина Собчук діяла так. Коли на селі після загальних зборів, присвячених колективізації, влаштували вечірку з музикою й танцями, вона вийшла і категорично заявила:

— Товаришки, танцювати можна лише тим, хто вступив до колгоспу. Хто не вступив, тим танцювати забороняємо й оголошуємо їм бойкот!

Керівниця була певна, що після цього колективізація в с. Сокільці пройде на всі 100 відсотків.

Інформацію про це було надруковано у газеті «Вісті» (ВУЦВК) №80 (2877) від 6 квітня 1930 року.

В.–Олександрівський, Кривоозерський і Баштанський райони на Одещині ПРОВАЛЮЮТЬ ХЛІБОЗАГОТІВЛІ

Що зробив Одеський облвиконком, щоб ліквідувати нестерпний стан у цих районах та в області?

Найвідсталіші райони поза увагою

Одна з найвідсталіших у хлібозаготівля областей на Україні — Одеська. Не зважаючи на численні попередження від партії та уряду, одеський обком і облвиконком досі не вжили справжніх заходів, щоб вивести область з ганебного прориву. Минули всі строки, але річний план виконано лише на 70%.

Ряд районів — В.-Олександрівський, Зінов'ївський, Кривоозерський, Баштанський, Ново-український та інші — мають процент виконання плану набагато нижчий за пересічний обласний.

Здавалося б, що обком і облвиконком повинні саме цим районам приділити найсерйознішу увагу, домогтися вивершення хлібозаготівель у цих районах, довести свою спроможність вибороти для всієї області місце серед передовиків хлібозаготівель.

На ділі обласні організації зменшили увагу саме до найвідсталіших районів.

Кривоозерський район

На 49 місці в області стоїть цей район (секретар РПК — Шепелев, голова РВК — Галинський), один із вирішних на Одещині. Він виконав свій план на 53,5%, при чому грудневе завдання тільки на 10% і що п'ятиденки дає гірші показники.

Бо боротьби за хліб у районі нема. Кожен день приносить нові факти розбазарювання хліба. Наприклад, у колгоспі ім. Шевченка управа приховала в коморі 92 ц. хліба, записаного, як витрачений на засів. Директор агротехнікуму Добровольський, він і секретар партосередку села Курлози, сприяє розбазарюванню бо й собі приховав 400 пудів чистосортної пшениці. Цього Добровольського вигнали з партії але залишили на роботі і він, як і перше, приховує хліб.

Найгірше заготовляють в одноосібному секторі, який залишено на призволяще. Куркульня не виконує твердих завдань і закопує хліб. Наприклад, знайдено 50 ц. хліба у куркульки Анищенкової, який вона закопала на цвинтарі. Більшість куркулів і злісних не виконувачів контрактаційних завдань переховують свій хліб по інших селах. Через те, що поміж сільрадами немає зв'язку, таке переховування набирає широких розмірів. Проте в жодній постанові РВК про цей маневр куркульні навіть не згадується...

...Райвиконком спочатку хлібозаготівель дозволив торгувати хлібом. Тільки місяць тому, як перестали надходити до сільрад спішні листи від голови КК-РСІ Кононенка такого однотипного змісту:

«Немедленно предлагаю возвратить из'ятый хлеб у крестьянина (такого-то) и дать объяснение, на каких основаниях забрано, когда у него не было контрактации».

Кононенко, як свідомий глитайський агент сприяв утаювати засів площу, зменшувати план контрактації, спекулювати хлібом. Райпартком знаючи про ці факти зовсім на них не реагував. «Своя» ж людина.

Незмінно і гаряче дбає за глитая — саботажника та спекулянта і райпрокурор Маринюк, який навмисно підсовує виїзній сесії облсуду торішні справи про хлібозаготівлі, приховуючи десятки свіжих справ на куркулів та злісних нездавців хліба...

Із газети «Вісті» №2, 2 січня 1933 року.

У колгоспі «Надія» розбазарюють хліб (Лист робітника з хлібозаготівель)

Чутівський район відстав у виконанні хлібозаготівель, дарма, що район мав і має буквально всі можливості якнайскорше цілком виконати річний план. Керівники найбільшого в районі колгоспу «Надія» замість виконати завдання саботують хлібоздавання, співають усім відомої куркульської пісні **«хліба немає, вивезли ввесь»**. Між тим яскравим прикладом того, що колгосп «Надія» спроможний виконати план, є й те, що цьогорічний хлібозаготівельний план колгоспникові набагато зменшили проти минулого року. Минулого року колгосп мав здати 54 тис. пудів хліба, цього року тільки 24 тис. пудів.

Зокрема причиною відставання колгоспу в хлібозаготівля є розбазарювання хліба. За те чи ту роботу виконану для колгоспу, управа сплачує хлібом. Одному куркулеві «сплатили» за роботу 24 пуди хліба, а у витратах навіть не записали. За вовозицю снопів з поля управа сплатила хлібом. Колгоспові потрібен був бабі — його вимінюють на хліб.

Про незаконні дії управи колгоспу знає голова сільради, але він не тільки не вживає заходів, щоб припинити розтринькування хліба, а винних в цьому притягти до права, а навпаки з його наказу управа колгоспу «законно» практикує методи сплачування хлібом за роботу. На доказ — один папірець:

«До голови колгоспу «Надія» тов. Оліфіра.

Відпустити Стукапу Павлу Д., який ремонтує шкільне приміщення, два пуди борошна, за гроші.

Цей хліб буде врахований, як зданий в хлібозаготівлю.

Голова сільради ГАРУС».

Я гадаю, що коментарі до цього зайві. Куркульські агенти, що зривають хлібозаготівлі, повинні відповідати перед пролетарським судом.

К. Жуков.

Із газети «Вісті» №9, 10 січня 1933 року.

Хліб — у членів управ колгоспів, у ворогів з партквитками в кишені

Межова (Наш спецкор.). Справа була ясна: молотьбу в Гаврилівських колгоспах давно закінчено — хліб з комор по вивезено, отже — виконання плану повинно було йти в основному коштом повернення незаконно розданого й покраденого колгоспного хліба. Треба було цей хліб узяти. І тут виявилось голівне — жоден з місцевих комуністів не повернув нічого і повертати відмовився, хоч кожен з них незаконно одержав найбільше. Межівський РПК і бригада Дніпропетровського обкому КП(б)У надто довірливо поставилися до ряду місцевих партійців, що прикриваючись партквитками, у більшості своїй були по суті організаторами куркульського саботажу хлібозаготівель. Обіймаючи керівні посади в колгоспах, вони понабирали собі незаконно чимало центнерів колгоспного хліба...

...Вже виявлено і викинуто з колгоспів 50 куркулів і бандитів. За останні чотири дні колгоспники повернули 25 ц. хліба, виявили десятки злодіїв, ледарів і примусили їх повернути 41 ц. покраденого по колгоспах хліба. В соломі, полові, під час перемолоту і перевіювання знаходять лантухи з пшеницею.

Проте, Гаврилівка і досі ще на чорній дошці. Районні організації спокійно спостерігають, як викривається колгоспним активом куркулів з партквитками в кишенях. Воротні, Іващенки і Мармули продовжують саботувати хлібозаготівлі.

Доки ж секретар Межівського РПК т. Романець і бригада Дніпропетровського обкому терпітимуть цю куркульську наволоч? Невже для них не ясно, що вилучити переданий над норму хліб треба, насамперед, від працівників колгоспного апарату, вживши до них, крім того, найсуворіших репресій.

М. Матвійчук.

Із газети «Вісті» №10, 11 січня 1933 року.

Наведені публікації з архівних підшивок — це лишень мізерні відголоски, які просочилися на шпальти українських газет. Але й від них коси стають дибки і навертаються сльози.

Особисто мене не покидає думка: за що нашим працьовитим людям на власній землі випали такі знущання?! Які нелюди могли натравити брата на брата, приректи на голодну смерть дітей, забирати останнє в старенького? Яка нечисть ними керувала? Чи не та сама, що й нині проливає кров на сході України?..

Оксана КАЛУГІНА.

Фоторепродукція автора.

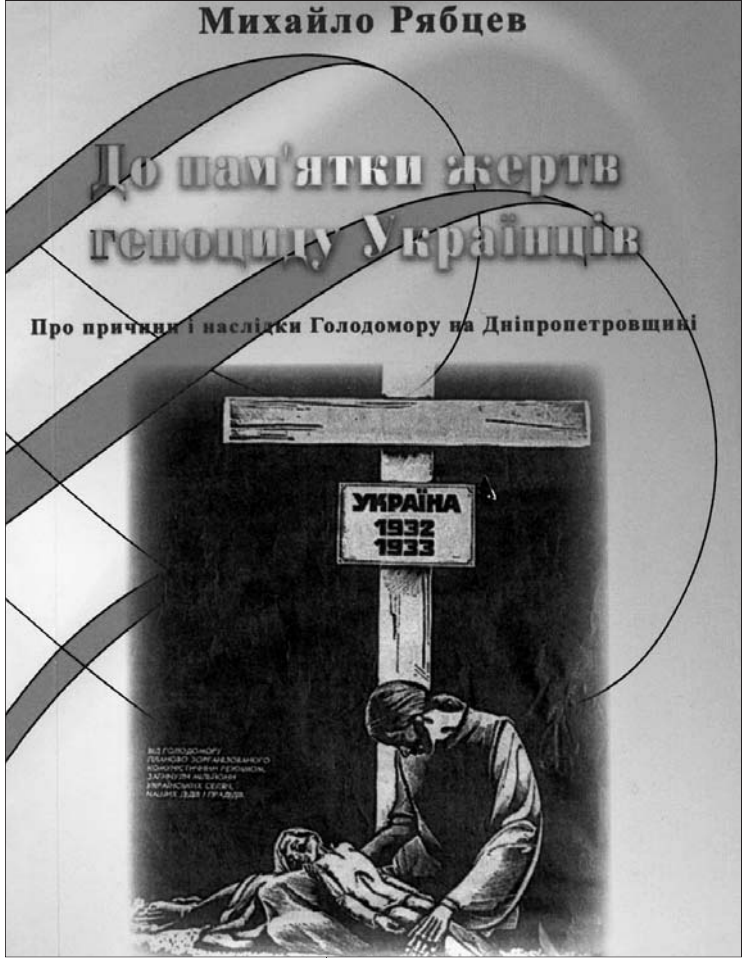
НА КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Літопис небайдужого як застеріг для нащадків

«...Під час голодомору 1932—1933 років хоронили людей, обгорнутих у простирадло чи у ряднину, бо не було дощок для виготовлення труни. Коли спустили у яму охлялу від голоду і без свідомості Палажку Земляну і почали її накривать землею, вона знайшла в собі сили і підняла руку. Присутні при цьому рідні і односельці сказали, що вона ж жива.

— Вона все рівно завтра помре, а мені прийдеться знову з нею возитись, — сказав сільський комсомолець «М» і з мовчазної згоди рідних і близьких зі своїми товаришами загорнув землею охлялу від голоду жінку, Палажку...»

«...буксири по викачуванні хліба з металевими шпичаками обшукали хату, сарай, клуню, садок, город, забрали все зерно, квасолю, коней, волів, корову, телят, поросят, навіть картоплю. Родичі — дідусь і бабуся, дядько Семен та інші — не могли нам нічим допомогти, бо самим нічого було їсти. Почалось голодування. Тато і мама намагались нас бодай чим підтримати. Не змогли допомогти нам і мамині родичі. Через місяць помер тато Юхим, потім брати Михайло, Олексій, сестра Марія, братик Ваня, а останньою померла мама Катерина із роду Стадників, сусіднього села Голубівки, залишивши мене круглою сиротою. Мене підтримало те, що як кращій учениці, за клопотанням вчителя школи Стряпана, один раз на день у школі мені давали обід. Інші діти куркулів позбавлялись права на шкільний обід...

...Після голодної смерті шести людей сімейної родини сільрада направила мене у дитячий будинок, який був створений при Марівському монастирі. В дитячий будинок цілодобово привозили напівживих дітей дистрофіків, які через два-три дні помирали, і їх складали в дерев'яній коморі на території монастиря. Після цього спеціальна бригада копала канаву і як у кагату складали мертвих дітей, прикривали їх простирадлами і присипали землею. В цій канаві поховано понад сто дітей, школяриків...»

Ці жахливі розповіді очевидців Михайло Рябцев надрукував у своїй книжці «До пам'ятки жертв геноциду Українців». У збірці також подано архівні матеріали, дослідження науковців та краєзнавців про кількість жертв, причини і наслідки Голодомору на Дніпропетровщині. У своєму виданні автор використовує й інформацію «Голосу України», починаючи зі світлини на обкладинці. Ця колосальна праця видана власним рахунком Михайла Рябцева за підтримки Віктора Гноєва. Її електронний варіант зберігається у Дніпропетровській обласній науково-публічній бібліотеці. Три чверті друкованих книжок подаровано школам та державним бібліотекам.

Оксана ЛУЦЕНКО.

На автодорозі Мукачеве—Львів у селі Підкамінь Рогатинського району на Прикарпатті зіткнулися дві фури. Водій однієї вантажівки загинув на місці. Вранці 9 грудня на згаданій ділянці автошляху проїзд здійснювався об'їзними дорогами, *повідомляє наш власкор Галина Брухаль*

Майже дві тисячі школярів не потрапили до навчальних закладів 8 грудня на Кіровоградщині. Через ожеледицю на маршрути не виїхало 68 шкільних автобусів. Найбільше — у Вільшанському, Олександрівському, Олександрійському, Світловодському та Устинівському районах, *передає наш власкор Петро Мельник*

У «царстві близнюків» — свято

Відкриття оновленого дитячого садочка у селі Велика Копаня (на знімку), яке славиться рекордною народжуваністю близнюків та двійнят, стало можливим завдяки співробітництву чеського краю Височина і Закарпаття. Тепер проблема черги у дошкільні заклади для маленьких громадян має зникнути на довгі роки.

Садок починав будувати ще далекого 1992-го радгосп «Комунар». Але після його розпаду недобудову розділили на паї. «Ми зуміли домовитися з пайовиками і вирішили передати майно у власність громади. А за підтримки тодішнього голови облради Івана Балоги дитсадок став частиною проекту співробітництва чеської Височини та Закарпаття. Завдяки цій співпраці громада отримала новий дитсадок», — каже великокопанський сільський голова Василь Пилип.

«Хочу подякувати нашим партнерам з чеської Височини і висловити подяку громаді за ініціативність», — сказав на відкритті першого у цьому році дитсадка на Закарпатті народний депутат Іван Балога. Також він вручив закладу набір комп'ютерної техніки.

«Упевнений, що попри економічні негаразди такі проекти реалізовуватимуть і надалі», — запевнив голова облради Володимир Чубірко.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото надане прес-службою облради.

ФАКТ

У селі мешкає 61 пара близнюків. Цього року їх народилося три пари. Загалом у Великій Копані підростає понад 315 дошкільнят, та з них лише 130 малюків мають змогу відвідувати єдиний дошкільний заклад. Щоб розв'язати цю проблему, чотири роки тому вирішили відновити спорудження нового садочка. Проект фінансували спільно — чеська Височина та Закарпаття. Загалом у будівництво та благоустрій території вкладено 3,4 млн. гривень.

З онкозахворюваннями боротиметься «Джерело нейтронів»

У Харкові завершено основні будівельні й пуско-налагоджувальні роботи зі створення унікальної ядерної установки, яка не лише стане новим етапом у розвитку атомної енергетики, а й дасть змогу у найближчому майбутньому одержати новітні технології в лікуванні онкологічних захворювань.

Над проектом декілька років працювали вчені-ядерники з України й США, будівельні компанії, багато інших фахівців. У результаті цієї масштабної й кропіткої праці завершилося будівництво ядерної установки «Джерело нейтронів» на базі Національного наукового центру «Харківський фізико-технічний інститут» НАН України. А наприкінці минулого тижня в харківському фізтесі, як називають між собою прославлений науковий центр учені, відбулися перші пуско-налагоджувальні роботи ядерної установки.

Подивитися на запуск «Джерела нейтронів» з'їхалися відомі вчені, політики й дипломати. Зокрема, заступник Державного секретаря з питань міжнародної безпеки США Роуз Геттемюллер, посол США в Україні Джеффрі Пайєтт, заступник міністра закордонних справ України Сергій Кислиця, генеральний директор ННЦ «ХФТІ» Іван Неклюдов, а також експерти з різних країн у сфері ядерної медицини.

Ця установка дасть змогу фізикам проводити сучасні дослідження наноматеріалів і нанотехнологій. А також одержувати ізотопи, необхідні під час лікування й діагностики онкологічних захворювань. На повну проектну потужність установка вийде в березні 2015 року.

— Ми вже декілька років працюємо з Україною над цим проектом, який поліпшить українську фізичну ядерну науку. Це великий успіх у боротьбі за нерозповсюдження ядерного озброєння. Україна ухвалила рішення щодо вивезення з її території високозбагаченого урану. Це потрібно для того, щоб матеріали не потрапили до рук терористів. США, у свою чергу, зобов'язалися допомогти вивезти високозбагачений уран, дати Україні низькозбагачений уран і профінансувати будівництво дослідної ядерної установки «Джерело нейтронів», — наголосила Роуз Геттемюллер.

Варто також зазначити, що науковий центр, де створено ядерну установку, надасть українським фізикам-ядерникам сучасну експериментальну базу для проведення досліджень і забезпечить країні можливість виробляти ізотопи для промислового й медичного використання, у тому числі для нейтронної терапії. Також установку планують використовувати для міжнародних досліджень. Фахівці запевняють, що її експлуатуватимуть за всіма стандартами безпеки.

Генеральний директор ННЦ «ХФТІ» Іван Неклюдов наголосив, що після налагодження всіх систем фахівці центру почнуть виробляти медичні ізотопи. Їх планують постачати у спеціалізовані заклади Харкова й області і, можливо, у спеціалізований медичний центр з розширення в країні цього унікального медичного напряму. Таку перспективу також розглядають.

І нарешті необхідно наголосити, що ця ядерна установка, за словами найавторитетніших учених, цілком безпечна й не становить жодних техногенних загроз для населення.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Під час снігопадів видаватимуть лопати

У Чернігові цієї зими запроваджується ноу-хау — ЖРЕДи безплатно видаватимуть містянам лопати для розчищення від снігу власного автомобіля чи двору. Про це повідомив начальник управління ЖКГ Чернігівської міської ради Олександр Лазаренко.

Для отримання робочого знаряддя треба залишити під заставу водійські права чи паспорт.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

ФОТОФАКТ

У Львівському драмтеатрі імені Лесі Українки відбулася прем'єра одноактного балету «Хроніки міста Лева». Танцювальна вистава, поставлена за літературними творами Юрія Винничука, запрошує у прадавнє багатонаціональне місто з його звичаями та легендами.

Фото Євгена КРАВСА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Платити до Пенсійного вимагають через суд

Управління Пенсійного фонду у місті Суми з початку року відсудило у боржників понад 8,2 мільйона гривень. Це майже половина суми, що фігурує у поданих позовних заявах. Впливати на порушників платіжної дисципліни Пенсійному фонду допомагає активна співпраця з правоохоронними органами та Державною виконавчою службою. Їх фахівці спільно проводять рейди на підприємства злісних неплатників. Якщо перевірки не допомагають, розмова з боржниками продовжується у судовому засіданні.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Мурсіяни створять логістичний центр

Влада іспанського міста Мурсія має намір створити у Тернополі логістичний центр з продажу своїх фруктів та овочів для забезпечення імпортом західного регіону України. Іспанці натомість хотіли б отримувати українські зернові і м'ясопродукти. Понад те, вони не проти допомогти відновити роботу місцевого м'ясокомбінату, продукція якого колись славилася на всю Європу.

У перспективі й відкриття чартерного авіарейсу Мурсія—Тернопіль. Сторони переконані: пасажири будуть, адже в Мурсії проживає понад шість тисяч вихідців з нашої країни, чотири тисячі з них — із Тернопільщини.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ЦИФРА

11,5 млн. грн. отримала з державного бюджету на реалізацію заходів з енергозбереження Кіровоградська область. Гроші скеровано на реконструкцію і переведення на альтернативне паливо двох десятків об'єктів, зокрема дитсадків та лікарень.

Петро МЕЛЬНИК.

Подбали про стареньких

У селі Соколів Червоноармійського району відкрито восьме в Житомирській області відділення для постійного проживання самотніх непрацездатних громадян. Жити у новоствореному закладі, харчуватися, отримувати медичну допомогу зможуть понад два десятки людей похилого віку з усього району. Їх забезпечать чотириразовим харчуванням, лікуванням, повноцінним доглядом. Відділення створено на базі місцевої дільничної лікарні. З районного бюджету на реконструкцію було скеровано 300 тисяч гривень. Свій внесок у добру справу зробили і благодійники.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Обігріватимуть соломою

У Кам'янці-Подільському почала працювати перша в регіоні комунальна котельня на твердих видах палива. Два котли дають змогу обігріти корпуси міської лікарні, поліклініку, водолікарню та медичне училище.

Олег Янковський, директор ТОВ «Універсальна девелоперська група», що допомагало фінансувати проект, зауважив, що місто було обрано для інвестицій не випадково, у ньому добре розвинене комунальне господарство. Тому планують до кінця року завершити будівництво ще двох таких котелень. Це дасть змогу місту забезпечувати себе теплом і не залежати від газових поставок.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Вимушені переселенці з Донбасу та Криму отримують нові паспорти у Львові (Укрінформ)

«Стук–стук» як улюблений звук: громадян просять активніше викривати корупціонерів

Учора у світі відзначався Міжнародний день боротьби з корупцією. З цієї нагоди у Києві відбулося одразу кілька вуличних акцій з вимогами покарати нечистих на руку чиновників. Учасники пікетів переконували: першим кроком на шляху до перемоги над цим ганебним явищем є подолання небажання українців «писати доноси» на конкретних корупціонерів. Аби побороти цей стереотип і переконати наших громадян, що повідомляти про подібні злочини корисно для країни, міжнародна організація Transparency International Україна заявила про старт потужної медійної та правозахисної кампанії «Викривати корупцію не соромно». Її мета — змінити ставлення суспільства до самого факту інформування про корупцію та навчити, як це правильно і безпечно для себе робити.

Виконавчий директор Transparency International Україна Олексій Хмара переконує: прийнятий не так давно Верховною Радою пакет антикорупційних законів створив, принаймні у юридичній площині, всі умови для боротьби із цим явищем. Зокрема, на сьогодні передбачено і гарантії захисту для так званих викривачів — від заборони на їхнє звільнення до можливості зміни зовнішності чи як документів. Щоправда, механізм надання цих гарантій на практиці поки що належним чином не відпрацьовано. І це, мовляв, чи не найбільша перепона на шляху переходу від декларацій до реальної боротьби із корупцією.

— Антикорупційні закони не працюють. Зокрема через те, що у суспільстві і досі існує дуже негативне ставлення до викривачів. Але ми вважаємо, що тільки якщо громадяни інформуватимуть про корупцію, до них в суспільстві буде позитивне ставлення, а їхні інтереси захищатимуться, — тільки тоді можна буде говорити що корупція, зокрема побутова, йде на спад у державі, — переконаний Олексій Хмара.

ФОТОФАКТ

Учора на столичному Майдані Незалежності відбулась вулична акція-флешмоб «Безхабарна гривня — хабарнику».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Сьогодні, між іншим, згідно із вітчизняним законодавством, заявити про так зване корупційне правопорушення можна як письмово, так і усно. Приміром, зателефонувавши на цілодобову урядову «гарячу лінію» стосовно запобігання і протидії корупції — 0 800 507 309 (безплатно зі стаціонарних телефонів), або ж на «гарячу лінію» СБУ — 0 800 501 482. Важливо пам'ятати, що викрити корупціонера можна і анонімно, звернувшись до органів міліції, прокуратури чи СБУ. І хоч відповідь на таке звернення, ясна річ, офіційно надана не буде, але розслідувати заявлений факт правоохоронці повинні.

А тим часом, цього року Україна посіла 142-ге місце зі 175 можливих у рейтингу за Індексом сприйняття корупції, опинилася на одному щаблі з Угандою та Коморськими островами як одна з найкорумпованіших країн світу.

Тетяна СУВОРОВА.

Перетанцювали всю планету

Відомі одеські танцюристи Олександр Останін і Сергій Остапенко стали чемпіонами світу з танців. Змагання проходили в Німеччині в місті Різа. Чемпіонат світу зі степу — IDO World Tap dance Championships — за традицією щорічно проводить Міжнародна танцювальна організація.

Олександр відомий і шанований одеситами як переможець всеукраїнського танцювального шоу «Танцюють усі», а разом із Сергієм вони блискучі виконавці у виставі «Ураган на ім'я Одеса».

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ФОТОФАКТ

На столичній Софійській площі встановлюють головну новорічну ялинку, яку привезли з села Вишнівці (Івано-Франківська область).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Газпром» відкрив вентиль

З вівторка Україна розпочала імпорт проплаченого 6 грудня російського газу.

За даними компанії «Укртрансгаз», добовий обсяг поставок блакитного палива становитиме 43,5 млн. кубометрів, а здійснюватиметься його через газовимірювальні станції «Суджа» і «Мозир».

Нагадаємо, у суботу, 6 грудня, ВАТ «Газпром» підтвердив надходження платежу в 378 млн. доларів від НАК «Нафтогаз України» за один мільярд кубічних метрів природного газу. У неділю міністр енергетики Володимир Демчишин заявляв, що відбір російського газу розпочнеться в понеділок, проте у відповідь прозвучала заява росіян, що газ не поставлятимуть, оскільки немає заявки «Нафтогазу України». І ось тепер, як повідомила прес-служба «Укртрансгазу», імпорт російського газу почався раніше у зв'язку з перезаявкою «Нафтогазу».

Вл. інф.

Після нас хоч... пустеля

Саме за таким принципом діє кримська влада, що пішла шляхом буріння свердловин для забезпечення водою населення півострова. Водночас учені та люди зі здоровим глуздом кажуть, що цього робити в жодному разі не можна. Інакше через десять-двадцять років Крим перетвориться на Сахару.

Північно-Кримський канал, переговори про постачання води по якому в Крим ще тривають, став ключовим гравцем і головним випробуванням для «влади» окупованого півострова. Канал недарма називають рукотворною річкою, що життєво важлива для Криму. Він забезпечує до 85% водопостачання півострова, щорічно по ньому поставляється майже 1,2 млрд. м. куб. дніпровської води.

У невеликому містечку Красноперекопську на півночі Криму, де свого часу йшли запеклі бої як в 1920-му, так і в 1944-му, встановлено пам'ятний меморіал, названий «Три штурми Перекопа». Саме третім штурмом називали будівництво тут, у безводному степу каналу, який приніс головне багатство на півострів — воду.

Саме на поливних землях урожаї тієї ж пшениці в Криму сягали 50—60 ц/га, вирощувалися овочі, фрукти, виноградники, а також рис.

А тепер урожайність падає, урожаю рису аграрії взагалі не дочекалися. Вина тому — звичайно ж, анексія Криму Росією. Нинішня кримська влада хоче одержувати воду за колишніми розцінками, і переговори зайшли у глухий кут, а воду в канал так і не було подано. Безумовно, є тут і елемент політики. Але керівництво Криму замість того, щоб погасити колишні борги, узялося за викачування води з підземних джерел. Проте фахівці кажуть, що цього робити просто не можна і надзвичайно небезпечно.

На нещодавній прес-конференції в Сімферополі «міністр» екології та природних ресурсів Криму Геннадій Нараєв розповів, що з підземних джерел планується добувати щорічно до 220 млн. куб. м. у рік. У Криму налічується 3170 свердловин, із яких не експлуатуються 470. Крім того, ведеться буріння ще 20 нових свердловин.

«Підземні горизонти питної води чіпати не можна», — уважають фахівці. Один із провідних експертів у цій області генеральний директор науково-виробничого підприємства «Укрхімспецмонтаж» Сергій Тюменцев упевнений, що інакше Криму загрожує цілковите засолення.

«Звідки узялися цілі підземні озера в степовій частині Кримського півострова? Це дреновані води Північно-Кримського каналу, не було б каналу, не було б і цієї води. Чіпати її не можна, інакше почнеться заповнення порожнин морською водою і загрожує катастрофою вже через 10—20 років», — уважає він.

Те саме стосується і будівництва водосховищ у долинах цілої низки рік. Радять це російські проектувальники і відразу підпадають під обстріл критики з боку кримських учених.

У коментарі «Голосу України» декан географічного факультету Таврійського національного університету, доктор наук Борис Вахрушев розповів, що російські фахівці, які приїжджають на півострів, не розуміють місцевих реалій і природних умов.

«Вони пропонують побудувати водосховища у кожній річковій долині. При цьому проект розрахований на річки, що протікають десь у середній смузі Росії, на глинах або піщаниках. Та кримські річки — карстового живлення, і всі класичні гідрохарактеристики до них не можна застосовувати», — зазначив Вахрушев. Такі «розрахунки» можуть спричинити катастрофічні паводки у цих долинах.

Нинішньої осені Криму знову не вистачило природної вологи. Можливо, у лютому буде переглянуто графік роботи кримських водосховищ, води у яких, за оцінками експертів, вистачить приблизно до березня-квітня. У той час у пресу просочилася інформація про те, що переговори про постачання води до Криму ведуться на міждержавному рівні.

«Коментувати переговори, що тривають на рівні вищих ешелонів влади, я не можу. Вживаються певні зусилля для того, щоб Північно-Кримський канал запрацював», — повідомив «глава» кримського комітету з водного господарства та меліорації Ігор Вайль.

А ось у прес-службі Держводагентства України, куди звернувся по роз'яснення кореспондент «Голосу України», відмовилися прокоментувати цю інформацію. Тож ведуться чи не ведуться переговори про поставки води, поки що невідомо.

А в Криму тим часом продовжують гарячково шукати вихід, вдаючись іноді зовсім уже до фантастичних проектів, на кшталт перекидання вод Кубані та Дону на Кримський півострів. Або ж викачування всіх підземних вод. От уже справді, після нас хоч потоп або пустеля...

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...звільнили із крижаного полону автобуси і вантажівки

Через сильне обмерзання в понеділок зупинився рух транспорту на деяких дорогах Миколаївської області.

Біля села Мар'ївка Баштанського району на трасі рятувальники звільняли із крижаного полону чотири вантажні автомобілі та чотири автобуси, у яких перебувало сорок людей. А загалом на трасі ночували 15 вантажівок і 12 автобусів із людьми. У районі Дорошівки Вознесенського району — перевернувся автобус, що перевозив спортсменів. Біля села Білоусівка рятувальники піднімали з кювету автомобіль, що злетів з дороги.

На щастя, примхи погоди обійшлися без жертв. Близько 8-ї години ранку рух на всіх дорогах було відновлено.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаївська область.

...вручили премію художника Осьмьоркіна

У Кіровоградському художньо-меморіальному музеї ім. О. Осьмьоркіна вручили обласну премію в сфері образотворчого мистецтва та мистецтвознавства.

Лауреатом у номінації "Новітні спрямування" став Володимир Товкайло зі Світловодська, в номінації "Національна традиція" — Анатолій Шаповалов.

«Я не люблю багато говорити: мені легше писати пензлем», — зазначив Анатолій Шаповалов під час вручення відзнаки, а на знак подяки за високу оцінку його творчості художник подарував музею картину із серії бахчисарайських пейзажів і додав: «А Крим — таки наш!».

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

На знімку: лауреат Анатолій Шаповалов з одним із бахчисарайських пейзажів.

Фото Ольги ТКАЧЕНКО.

На Дніпропетровщині кадастрові реєстратори прийняли перших відвідувачів через Центри надання адмінпослуг (прес-служба Держагентства земресурсів)

Луганська облдержадміністрація відправить до одеського санаторію «Люстдорф» на навчання і лікування 112 школярів — *прес–служба ОДА*

Доплати столичним лікарям і вчителям повинні залишитися, оскільки бюджетники отримують мізерні зарплати, на які вкрай складно прожити в Києві — *міський голова Віталій Кличко*

Селяни боронять своїх фельдшерів

Щоб не залишитися наодинці з хворобами

Кілька тижнів тому невелике село Адамівка, що у Віньковецькому районі на Хмельниччині, розбурхалось. Місцеві вийшли боронити свого фельдшера. Приїжджі готові були позбутися такого медпрацівника, посилаючись на промахи в його роботі. Але люди з таким рішенням не погоджувалися. Всерйоз були занепокоєні тим, що залишаться без свого «доктора». А що тоді?

Не треба такого — не буде ніякого

Конфлікт начебто місцевий, але за ним — все та само давня і невирішена проблема. Хоча чиновники від медицини продовжують звітувати про те, що розпочата попередньо владою медична реформа все-таки принесла певні зміни, і позитивні також, проте в селах їх мало відчувають. Про якісне обслуговування за давно відомими вже світовими стандартами не йдеться. Сільський люд на таке навіть не претендує. Дуже часто людям потрібна хоча б елементарна медична порада, не кажучи вже про складну діагностику. Тому готові миритися з будь-яким спеціалістом у білому халаті. Головне — щоб він був. Не приїжджий, а на місці, свій. До котрого можна прибігти навіть серед ночі і який обов'язково послухає, прийде до хворого.

Саме це продемонстрував конфлікт в Адамівці. Сталося так, що за останні півроку керівник тамтешнього ФАПу отримала від головного лікаря районного центру первинної медико-санітарної допомоги дві догани. Це й стало приводом для того, щоб керівництво засумнівалося в доцільності перебування такого спеціаліста на посаді.

Важко судити збоку про обгрунтованість такого покарання. Це справа фахівців. Зрештою, і позицію районного начальства можна зрозуміти, адже там теж несуть відповідальність за безпеку життя людей. Але, от диво, адамівчани не те що не висловили претензій до некваліфікованих дій фельдшера, а навпаки, вирішили захистити її. Мовляв, причиною помилок стала відсутність належного досвіду. Зате бажання працювати в завідувачки є. Та й до людей вона ставиться так, що інші ті не хочуть. Навіть сільський голова підтримав таку позицію.

Урешті, зійшлися на тому, що фельдшеру дали місяць випробувального строку. Впорається — буде в селі свій медпрацівник. А не впорається — не буде?

Кадрів вдосталь. Лікарів не вистачає

Уже роками медицина страждає на кадрову хворобу, яка перетворилась на хронічну. Симптоми її, судячи з розповідей, такі: для того, щоб влаштуватись у районному, міському чи обласному медичному закладі, доведеться докласти чимало зусиль, а то ще й доброго хабара дати. Щоправда, про таке всі розмови лише на рівні чуток, бо насправді жодного випадку, коли був би виявлений хабарник під час кадрових призначень, оприлюднено не було. Але водночас подейкують, що не меншого хабара треба дати ще й за те, щоб тебе... не призначили на посаду. Тільки цього разу йдеться про сільські заклади.

Директор департаменту охорони здоров'я Яків Цуглевич на відомчій колегії нещодавно визнав, що з кадровими питаннями є проблеми в лікувально-профілактичних закладах області, де не вистачає лікарів загальної практики сімейної медицини. Хоча тільки цього року на курсах первинної спеціалізації із загальної практики сімейної медицини мають підготувати 52 лікарі. Крім того, зараховано до інтернатури 93 випускники вищих медичних навчальних закладів, що навчалися за державним замовленням, з яких майже половина — за згаданою спеціальністю. Та й із медичних училищ та коледжів області вийшли 442 випускники. Із них 117 працевлаштовано в селах.

Але чи довго вони там працюватимуть. І який відсоток залишиться назавжди? Хтось мусить прийти їм на заміну.

Одні реформи відшуміли. Тепер чекають інші

Заміни і зміни в сільські медичні заклади таки вили цього статусу. Але справа не в назві, а в тому, що замість ста ліжок там функціонує лише тридцять. Дільнична у Федорівцях перетворилась на ФАП. У Кременчуках було два десятки ліжок, а тепер немає... Загалом у районі залишилось

Пацієнти сільських медзакладів завжди відзначають, що там до них ставляться по-домашньому тепло і співчутливо. Часто це замінює дорогі ліки й сучасне устаткування.

лише дві відокремлені сільські амбулаторії. Цього мало. Планують відкрити ще хоча б дві. Але коли це буде. А головне — яким коштом?

Фінансування залишається однією з болючих проблем галузі. Хоча формально більшість головних лікарів констатують: перебоїв із коштами немає, деякі статті видатків навіть зросли. Але при цьому потреби залишаються вкрай великі.

Перспективних планів стосовно своїх інтернів не наважується будувати головний лікар Красилівського центру первинної медико-санітарної допомоги Олег Ватажук. Розповідає, що нині є четверо, котрі відповідно до закону мусять відпрацювати в селі три роки. Можливо, їх і вдасться затримати на цей час. Але що втримає в подільському селі цих уродженців Вінниці, Чернівців, інших міст? Ніхто й не сумнівається, що тільки-но прийде час, вони одразу роз'їдуться по домівках.

— Займатися сімейною медициною, а тим паче в селі, мало хто хоче, — каже Олег Михайлович. — Сьогодні з півсотні наших лікарів третина — пенсійного віку. Думаєте, це погано? Навпаки, ці люди віддані справі і ніколи не залишать свої села. Але рано чи пізно приходять. Але сказати, що при цьому пацієнти відчувають кардинальні зміни, важко. Реформа, проголошена минулою владою, принесла свої плоди. Повернімося до того ж Красилівського району. Із 54 тисяч його мешканців 32 тисячі — сільські жителі. Вони, як ніхто, зацікавлені в тому, щоб на місцях були ФАПи, амбулаторії, сімейні лікарі... Бо хоч би як ми вихвалялись сучасними медичними центрами в містах, яку висококласну допомогу надавали там спеціалісти, здебільшого селяни намагаються віддати перевагу «своїм» лікарям і лікарням. Бо так зручніше, доступніше і дешевше. І ці обставини нікуди не відкинеш.

Так от, у згаданому районі свого часу працювали навіть дві районні лікарні, одна з яких була в Антонинах. Тепер її позба-

Частково законсервують

Якщо ще не так давно одним із головних гасел медичної реформи була оптимізація, то тепер оптимізувати, а точніше, закривати заклади стає дедалі важче. Насамперед через те, що їх залишається менше. Але утримувати й ті, що є, дуже проблематично.

У Старому Острополі, що в Старокостянтинівському районі, знайшли свій варіант виходу із глухого кута — тамтешню лікарню вирішили частково законсервувати. Утримувати триповерхове приміщення, в якому розмістилися відділення невідкладної швидкої допомоги, поліклініка, лабораторія, палати для хворих, що лікуються стаціонарно, виявилося фінансово невигідно. Тому вирішили третій поверх закрити і від'єднати від опалення. Таке рішення головного лікаря центру первинної медико-санітарної допомоги Анатолія Швеця цілком зрозуміле — він усіляко намагається зекономити кошти. Можливо, навіть сподівається, що незабаром у порожніх палатах знову з'являться лікарі і пацієнти. Але не тепер.

Свого часу голови сільських рад із полегшенням зітхнули, коли з їхнього балансу було знято місцеві заклади охорони здоров'я. Бо коштів їх на утримання в сільських бюджетах не було. Тепер вони фінансовим тягарем лежать на центрах ПМСД. Але найгірше те, що і там нормального фінансування для їх утримання не передбачено. Практично 85 відсотків бюджетних видатків йде на зарплату та оплату комунальних послуг медустанов. Решту потрібно поділити на ліки, нове обладнання, ремонти, реконструкції...

У результаті виходить, що на ліки для одного потенційного пацієнта центрів ПМСД припадає до п'яти гривень на місяць. Мало не половина медичних закладів на місцях не відповідає табелям оснащеності. Роками доводиться користуватись нехитрим обладнанням, що давно підпало під списання. До пацієнтів продовжують їздити і такі машини, котрим понад три десятиліття...

Це реалії сільської медицини. Але в селах тішаться й тим, що мають. І бояться втратити. Тому й усіляко намагаються відстояти своїх лікарів, фельдшерів та медсестер. Бо в них — уособлення всіх сучасних досягнень галузі.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
Фото автора.

Для діагностики раку грудей

Медики б'ють на сполох: у Херсоні дуже «помолодшав» рак грудей.

Заступник головного лікаря міської клінічної лікарні імені Євгена Карабелеша Ольга Керецман каже, що раніше такий діагноз ставився пацієнткам старшим за 60—70 років, а тепер більшість із них становлять уже сорокарічні жінки. Хоча злоякісні пухлини знаходять уже й у 30-річних. До того ж у молодих жінок хвороба чомусь розвивається більш агресивно, і подолати її значно складніше. А тривалий час не розв'язувалася й проблема з діагностикою: у двох із трьох клінічних лікарень обласного центру не було мамографів, за допомогою яких і визначають наявність пухлини в молочній залозі.

Однак тепер пройти профілактичний огляд містянкам стане простіше. Коштом спонсорів та міського бюджету для міської лікарні імені Карабелеша придбали новий мамограф італійського виробництва вартістю понад сімсот тисяч гривень, обстеження на якому можуть проходити до двох десятків пацієнток щодня. Але управління охорони здоров'я Херсона не просто придбало мамограф — його наявність дала змогу створити в лікарні міський мамологічний центр із власною лабораторією, кабінетом онколога та комп'ютерною технікою для ведення електронного реєстру відвідувачів. І це також тільки початок: у подальших планах — організувати на базі центру прийом ендокринолога та гінеколога, а також відкриття кабінету для протезування молочних залоз хворим, яким їх видалили для врятування життя. Під новий центр відвели частину приміщення поліклініки, реконструкція якого стала у більш як двісті тисяч гривень.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

У ЛАБОРАТОРІЯХ УЧЕНИХ

Захистять волоські горіхи

Так стверджують учені з Каліфорнійського університету, які під час досліджень довели, що раціон, багатий на горіхи, гальмує ріст пухлин. За їхнім висновком, насамперед це стосується раку простати. Тож якщо людина щодня з'їдає жменю волоських горіхів, вона захищає себе від онкологічного захворювання цього органу.

Як пише The Nation, під час експериментів, для яких було використано мишей, гризунів годували цілими горіхами, олією волоського горіха або жиром, який нагадує той, що міститься в горіхах. Такий раціон підтримувався впродовж 18 тижнів. З'ясувалося, що, крім позитивного ефекту щодо розвитку раку, горіхи знижують холестерин і підвищують чутливість до інсуліну, що дає змогу зменшити ризик діабету. У горіхах багато корисних речовин, у тому числі жирних кислот омега-3. А ці кислоти захищають від раку грудей і хвороб серця. Останні дослідження показали: горіхи зменшують показники гормону IGF-1 (інсуліноподібний фактор росту-1). Це впливає на розвиток раку простати і молочної залози, розповів доктор Пол Девіс з Університету Каліфорнії. Вчені припускають: наявність цинку, клітковини, магнію і селену вкупі з жирними кислотами омега-3 справляють позитивний ефект.

Діана ПОТОЦЬКА.
Київ

Європі продемонстрували агресію Кремля

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У події, яка проходила під патронатом президента ЄП Мартіна Шульца, участь взяли як євродепутати, так і представники нашої держави (народний депутат Ірина Геращенко, лідер кримськотатарського народу Рефат Чубаров, журналісти). Основною темою конференції, звичайно ж, став пошук шляхів, як зупинити російську агресію. «У ці важливі дні ми разом із Україною, тому що ми не можемо просто стояти та дивитися, як порушуються принципи міжнародного права», — запевнив у листі до учасників конференції Мартін Шульц. Він також нагадав, що Європарламент неодноразово висловлювався на підтримку територіальної цілісності та суверенітету України. І пообіцяв, що й надалі готовий допомагати Україні в процесі здійснення реформ.

«Український день» у Європарламенті продовжився відкриттям фотовиставки під назвою «Донбас: Війна і мир», підготовленої українськими репортерами. На ній, нагадаємо, представлені й роботи фотокореспондента «Голосу України» Олександра Клименка. Працюватиме виставка до 12 грудня.

ФОТОФАКТ

Під час візиту до Сінгапуру Президент України Петро Порошенко зустрівся із Президентом цієї країни Тоні Таном Кенг Йамом.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Ще напередодні один із ініціаторів проведення «українського дня» у Брюсселі, народний депутат, уповноважений Президента України з мирного врегулювання ситуації у Донецькій і Луганській областях та голова Комітету Верховної Ради з питань європейської інтеграції Ірина Геращенко на власній сторінці в мережі Facebook написала: «Маємо важливий день у Європарламенті, де пройде конференція, присвячена ситуації в Україні. А потім разом із журналістами, що висвітлювали конфлікт на Донбасі, презентуємо фотовиставку для євродепутатів... Європейські столиці розцяцьковані до Різдва, безтурботні й красиві. Вони й гадки не мають, як там їм, нашим хлопчикам в окопах. Маємо кричати про це, змусити їх підняти голови й повернути їх у бік українського сходу».

Ще один пункт у програмі «українського дня» — показ першої частини документального фільму «Україна: Скрізь вогонь. Після визволення». Він, зокрема, наочно показує страждання та випробування мирних мешканців, які стали свідками і жертвами російської агресії на Донбасі.

НАМІРИ

У Литві відбудеться концерт, збори від якого підуть на протезування жертв війни

Проект Єдності та підтримки для постраждалих людей України стартує у Литві. 14 і 15 грудня у Каунасі й Вільнюсі пройдуть концерти, в яких візьмуть участь українські та литовські колективи. Зібрані кошти планують передати на потреби людей, скалічених під час війни на сході України. Передусім — на протезування.

На цьому можна було б поставити крапку, адже нині в багатьох куточках планети відбуваються благодійні акції підтримки воїнів АТО, якби не масштаб події, яка стане для Литви справжнім актом солідарності та підтримки України. Акція проходить під патронатом Президента країни Далі Грібаускайте. Концерт 15 грудня відбуватиметься в Палаці правителів Великого князівства Литовського. Його транслюватимуть в прямому ефірі два литовські канали — Kultura і LRT Lituanica (Всесвітня телеслужба Литви). До трансляції планують долучитися українські «5-й канал» та Перший Національний. Участь у концерті братиме оркестр Литовських збройних сил, відомі литовські та українські колективи.

«Це, звичайно, не перша акція на підтримку України, але такий спільний концерт, та ще й у такому сакральному для Литви місці — палаці князів — точно вперше», — розповів «Голосу України» сценарист і growing телережисер, один з ініціаторів проекту Олексій Матвєєв. За його словами, ідея саме такого формату підтримки належить легенді литовського фольку Вероніці Повільонєнє. «У наших розмовах з нею і народився цей проект — спільний благодійний концерт. А коли вона почула записи дуету сестер Тельнюк, то була просто зачарована ними. Так виникло бажання запросити їх взяти участь у концерті».

Як повідомив «Голосу України» продюсер колективу Олег Репецький, сестри Тельнюк виконають тринадцять пісень. Деякі у супроводі... віолончелей, дещо — разом із оркестром. Також вони готують сюрприз для литовців — неофіційний гімн «Литво дорога». Олег Репецький вважає: дует запросили до участі в концерті ще й тому, що протягом останнього року вони виступали на багатьох сценах України: від Майдану — до театру в Донецьку. А їхні пісні, на слова Забужко, Шевченка, Стуса, сьогодні стали як ніколи актуальні.

На концерт, до речі, запрошено і сина Василя Стуса Дмитра. «На нього чекає особливо щемлива зустріч — з колишнім дисидентом Відмантасом Повільонісом, який відбував табори разом із Василем Стусом, і навіть досі зберігає від нього листи», — розповів Олексій Матвєєв.

До слова, у репертуарі литовських виконавці переважатимуть пісні визвольного руху країни. Але для україномовної публіки також будуть сюрпризи.

Проект розраховний щонайменше на рік. Організатори планують з часом підключити до нього музикантів та митців із різних країн світу. Є підстави сподіватися, що вже під час перших концертів вдасться зібрати мінімум 50 тисяч євро.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Сьогодні в Україні очікується мокрий сніг з дощем, у Миколаївській, Херсонській областях та Криму дощитиме. На більшості території температура повітря становитиме від нуля до двох градусів морозу. На півдні вдень — 3—5 градусів тепла, в Криму — 11—13 градусів вище нуля. В Карпатах — сильний сніг, температура повітря — 2—4 градуси морозу. У Києві вдень від мінус одного до плюс одного градуса. Вітер північно-східний, 5—10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 10 ГРУДНЯ

1891. Народився Андрій Моторний — український геодезист, один із засновників української геодезичної школи, професор. **1948.** Генеральна Асамблея ООН ухвалила Загальну декларацію прав людини. 10 грудня відзначають День прав людини. **1944.** У Києві при Українській державній філармонії (нині — Національна філармонія України) відкрито музичний лекторій для дітей. **1982.** Українська РСР підписала Конвенцію ООН з морського права. **1984.** Пішов з життя Олександр Богородський — український астроном, директор Астрономічної лабораторії Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка. **1991.** Верховна Рада затвердила грошову одиницю України — гривню.

СПОРТ

Чемпіонат прийматимуть чотири країни

Баскетбол. У паризькому Діснейленді відбулося жеребкування групового раунду фінальної частини Євробаскету-2015. Як відомо, цей турнір раніше доручили організувати Україні. Але війна не дозволила здійснитися нашим мріям. І ФІБА-Європа вирішила провести групові турніри чемпіонату в чотирьох містах різних країн.

Група А (Монпельє, Франція). Фінляндія, Боснія, Польща, Ізраїль, Росія, Франція.

Група В (Берлін, Німеччина). Іспанія, Сербія, Туреччина, Німеччина, Італія, Ісландія.

Група С (Загреб, Хорватія). Словенія, Хорватія, Греція, Македонія, Грузія, Нідерланди.

Група D (Рига, Латвія). Литва, Україна, Латвія, Бельгія, Чехія, Естонія.

Календар матчів за участю нашої команди.

5 вересня. Литва — Україна.
6 вересня. Україна — Чехія.
7 вересня. Україна — Естонія.
9 вересня. Латвія — Україна.
10 вересня. Україна — Бельгія.

Вирішальні матчі чемпіонату прийматиме Лілль (Франція).

Отже, Євробаскет-2015 відбудеться 5—20 вересня і одночасно стане кваліфікаційним турніром на Олімпійські ігри 2016 року в Ріо-де-Жанейро (Бразилія).

Два фіналісти чемпіонату Європи заброньюють прямі путівки на Олімпіаду, а четири команди, які посядуть 3—6 місця, змагатимуться в олімпійському кваліфікаційному турнірі ФІБА.

Збори відкладено до лютого

Хокей. Найближчий навчально-тренувальний збір національної команди України плановано в лютому — в третю міжнародну перерву IIHF. Тому, попри попередню домовленість про товариські матчі у грудневу паузу, стало відомо, що вони не відбудуться.

У лютому збірна України, як і очікувалося, зіграє на турнірі Єврохокейчеледж у Польщі. Змагання відбудуться 4—7 лютого. У них візьмуть участь колективи з Казахстану, Польщі й Угорщини.

Причина відмови від зборів у грудні — рішення тренера збірної Олександра Годинюка. Як відомо, у квітні 2015 року збірна України візьме участь у чемпіонаті світу в Дивізіоні 1А. Суперниками українців будуть збірні Польщі, Італії, Казахстану, Угорщини та Японії.

Пісня про Скрипника

Футбол. Фанати бременського «Вердера», котрий ще недавно перебував на останньому місці, написали пісню, присвячену тренерові своєї команди, українцеві Віктору Скрипнику. Вболівальники не без підстав уважають, що саме він вдихнув оптимізм у життя команди.

Під керівництвом українського тренера «музиканти» (так називають у народі «Вердер») здобули три перемоги й двічі поступилися. І залишили останнє місце.

Витвір уболівальників називається «Der Skripniker», а виконує її «людина з українським акцентом», **повідомляє авторитетне видання «Bild».**

— Я радий, що вона існує. Моя дочка навіть установила її собі на телефон як рингтон. Але, повірте мені, я нікому за неї не платив, — з гумором відреагував на пісню вболівальників сам Скрипник.

Календарі пам'яті й надії

Минулої п'ятниці у столичному Музеї-садибі Максима Рильського відбулася творча зустріч співробітників музею з літературознавцями та журналістами. Завітали також нащадки поета, його онуки та правнуки.

Привід — наближення 120-літнього ювілею Максима Тадейовича (у березні 2015-го). На зібранні презентували «перші ластівки» цілого циклу ювілейних видань. Це — два календарі, настінний і настільний, підготовлені й випущені редакцією «Голосу України». Їх, без перебільшення, можна назвати розкішними: кожна з дванадцяти сторінок містить унікальне фото з архіву поета або репродукцію картин з його колекції. А поруч, звісно, — вірші, відібрані «посезонно». Скажемо від себе: то була радісна й захоплююча робота. Не проблема — знайти у Рильського, закоханого в природу, відповідні вірші для кожної пори року, для кожного місяця. Але був клопіт з тим, щоб відібрати ілюстрації, бо фотографічні скарби фондів музею — воістину бездонні. Й тут ми не обійшлися б без кваліфікованої та щирої допомоги науковців музею, передусім Галини Терентіївни Рубай і Надії Михайлівни Пазяк. Цілком зрозуміло, що частину тиражу календарів редакція з вдячністю подарувала музеєві.

Між іншим, **згадані календарі — не перший внесок «Голосу України» у популяризацію творчої спадщини поета**: кілька років тому наша редакція зробила репринтне видання першої збірки юного Рильського «На білих островах».

Онук Максим і правнук Назар Рильські.

Є щось хвилююче в тім, що й далі у світ виходять книжки поета, якого вже півстоліття немає з нами. Кілька таких видань вже підготовлені й побачать світ у ювілейному році. Про них розповів онук поета Максим Георгійович Рильський, голова фонду Максима Рильського «Троянди й виноград». Отже, це збірка «Максим Рильський — неокласик», куди увійдуть вибрані твори з шести збірок «неокласичного періоду» (1918—1929). Ще одне видання — «Синя далечінь романівських полів» — добірка поезій, що їх навіяла поетові мала батьківщина (автор і упорядник — Надія Пазяк, видавництво «Успіх і кар'єра»). А до державної програми «Українська книга» видавництвом «Дніпро» подано збірку вибраної лірики «Спокійна творчості тривога».

Онук Петро Рильський.

Хтось із присутніх запитав: "Якби поет жив тепер, чи писав би він про Майдан і війну на сході?». Напрошується відповідь: а він завжди писав про це. Навіть його пейзажні вірші сповнені ніжної любові до свого краю, любові, добре зрозумілої тим нашим сучасникам, що нині захищають нашу Батьківщину.

Відшумить війна, над світом
В світлі березень заграє,
І на ґрунті спопелілім
Трави виростуть нові...

Цей «пейзаж» написано Рильським ще тоді, коли вся Україна була окупована Гітлером, і ніхто не знав, що до кінця війни залишається більше трьох років.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Над номером працювали: Наталія ЯРЕМЕНКО, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Ірина ШАТРОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 39047
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

